

အိမ်ထောင်ရေး:

မြတ်စွာဘုရားအလောင်းတော်

ကြွက်မင်းအတ္ထုပ္ပတ္တိ၊ ပေါက်ကွဲ နုရသိင်္ဂါ၊ နုရပတိစည်သူ၊ ဝေဠု ဝတီတို့၏
ဖြစ်အပျက်၊ ရာဇဝင်သမိုင်း ကျောက်စာများနှင့်တကွ၊ ရွှေကြွက်ယက်
မြတ်စွာဘုရားနှင့်ဆိုင်သော၊ ရှေးပညာရှိကပိသုမ္ပန်တို့ရေးသားဖွဲ့ဆိုသည့်
လက်ဝါ၊ ကံဗျာ၊ ဗန္ဓု၊ ပတျာဝတ္ထဝါထာ၊ ဘုရားတိုင်ရတုပိုင်စို၊ ဘုန်းတော်ဖွဲ့
ပေးချီးမြှီး၊ လွမ်းချင်း၊ သံတုကြောင်းကွဲ၊ ပေါရာဏစကားများပါသည်။

သုတေသနစာကြည့်တိုက်

သာသနာ့ဓာတ်ထွန်းကားပြန်ပွားရေးဦးစီးဌာန

ရန်ကင်း

၁/၃၁

ရွှေကြွက်ယက်စာ

ရာဇဝင်။

၁. ၃၅
ဘ

င်းအုပ်ဆရာကြီး၊ ရွှေကြွက်ယက်-ဦးအောင်ဘနှင့်
မန္တလေး-ဦးမောင်မောင်သာထွန်း တည်းဖြင့်သည်။

မအကြံပြုနိုင်စေပုံနှင့်ခြင်း။ ★ စာအုပ်မူပိုင်ရှင်-ဒေါ်မြမြအေး။

မမြအင်ဆန်းစာပုံနှိပ်တိုက်

လမ်း၊ ဘုန်းတိုင်တန်း၊ လှည်းကူးကျောင်းမြောက်ဘက်နှစ်ပြာ၊ မန္တလေး။

မန္တလေး။ မပြုအင်ဆန်းမှာ ရရှိင်သော

ရန်ကုန်။ ပညာအလင်းပြစာအုပ်များ။

သျှင်သီဝလိရန္တာကိုယ်တော်မြတ်ကြီး၏ ထေရုပ္ပတ္တိနှင့်တကွ
 ဆယ်ဂါထာပါဠိအနက်အမွန်းပရိတ်စီရင်နည်း-ပြား ၅၀၊ ဗုဒ္ဓ
 ဘာသာလက်စွဲတရားရှိခိုးဆုတောင်းအမျိုးမျိုး-၁၊ မြန်မာစာ
 သမိုင်း အကျဉ်းချုပ်ဖြစ်သော မြန်မာနိဒါန်း အတ္ထုပ္ပတ္တိကျမ်း
 ကျောင်းသုံးပြဋ္ဌာန်းပြီး-၃၊ အင်္ဂလိပ်နှင့်ကုလားစကားပြောနည်း
 ၅၊ ဓါတ်ပုံပညာပဒေသာ-၁၀၊ ဗမာအင်္ဂါရတ်စတုရီဇ္ဇမိရ-၅၊
 ပန်းတိမ်ဆရာလက်သုံး-၁၅၊ အိမ်ရှင်မလက်သုံး-၁-ပြား ၅၀၊
 အင်္ဂါရတ်အဖွင့်-၅၊ အင်္ဂါရတ်လက်တွေ့အလင်းပြ-၃-ပြား ၅၀၊
 စိတ်ဗျူဟာ အိပ်မွေ့ချကျမ်း-၃၊ လျှပ်စစ်ဓါတ်သီးသွယ်တန်းနည်း
 ၁၀၊ ရေဒီယိုအသံဘမ်းစက်လက်တွေ့ပြုပြင်နည်း-၁၀၊ လျှပ်
 စစ်ဓါတ်အခြေခံနှင့် ရေဒီယိုပညာ-၁၅၊ စီးပွားဖြစ်လုပ်နည်း
 ၁၅၀ပါသောလောကဓါတ်ပညာညွန့်ပေါင်း-၅၊ မျက်လှည့်ပြ
 နည်း-၅၊ ဆရာဖြစ်သင်တန်းသိက်မင်္ဂလာကျမ်း-ပဒုတ-၁အုပ်
 ၃-ပြား ၅၀စီ၊ ဗေဒင်ဟောပုံနည်းမျိုးစုံနှင့် တိုင်ဆယ်ပါးအ
 ကျယ်ဟောနည်း ၅၊ ဣတ္ထိယသျှိုပညာ-၅၊ မြန်မာ့သတ်ပုံအ
 တိဝါနိမိတ်လင်စုံ-၂၅၊ ထွက်ရပ်ပေါက်-ကျောက်ကျမ်းနှင့်
 ဝမ်းကျမ်း-၅။ ရှင်ပိုင်းသျှာတ္တရ-ပဒုတွဲပြီး-၁၀၊ အိမ်သူ ပညာ
 အတိဝါနိချက်ပြုတ်နည်း-၃၊ ပြည်ထောင်စုစက်မှုလက်မှုလုပ်
 ငန်း-၁၊ ဘိလပ်သုံးအင်္ဂလိပ်စကား-၅၊ စွန်းလွန်းထေရုပ္ပတ္တိ
 နှင့် တရားအေးထုတ်နည်း-၅၊ အမျိုးသမီးနှင့် ခလေးစောင့်
 ရှောက်ရေး-၁၊ လူငယ်ကြီးပွားရေး-၁၊ မြန်မာပုဂ္ဂိုလ်ကျော်
 စာဆိုတော်များ - အတ္ထုပ္ပတ္တိပေါင်းချုပ်-၄၊ ကဗျာဖွဲ့နည်း
 ကျောင်းသုံး-၃၊ ကြီးပွားချမ်းသာရေး-၄။ ခုနစ်ဆယ်ငါနှစ် ၁၊ ၄၅မှ ၃၂၀
 (၁၀၀၄မှ ၁၉၅၀) အတွက်ပြက္ခဒိန်ကျောင်းသုံး-၅၊ ပန်းထိုးနည်းပြ-၃။

မန္တလေး။ မပြုအင်ဆန်းမှာ ရရှိနိုင်သော

ရန်ကုန်၊ ပညာအလင်းပြစာအုပ်များ။

ခွန်းစဏ္ဍားနှင့်မင်းသိမ်းညာပု-ဒီ ပြား၅၀၊ တိုးတက်ရေးလက်စွဲ-၂၊ တက္ကလူ ဒီ-ပြား၅၀၊ ပရမတ္ထနှင့် ဗိန္ဓောအလင်းပြဆေးကျမ်းပတွဲဝင်၊ ဒုတွဲ၅၊ ဆရာဝန်နိုင်ယာရီ-ပဒုတိယ၊ ဆရာဖြစ်ဇာတာဟောနည်းကျမ်း-၅၊ ကမ္ဘာ့မင်တန်-၂၊ မဟာဂီတပေါင်းချုပ်-၁၅၊ ဆေးပညာလောကဓါတ်အလင်းပြ-၂၊ ကာလကြီးရီကာ-၂၊ ဇာတာ ဖွဲ့နည်းကျမ်း-၂၊ ကာလီဒါသဏီသကုဏ္ဍလာပြဇာတ်-၂၊ ရှေ့ဖြစ်ဘတ်နည်းပေဒင်ကျမ်းပတွဲ၂၊ ဒုတွဲ-၂၊ အစိုးရကုသိုလ်ဖြစ်ဆေးရုံသုံး ၂၊ ထိုင်းရင်းမြန်မာဆေးနည်းကျော် ၂၊ ထိပ်ဆုံးကလေး-ဒီ၊ စိတ်ပညာအလင်းပြကျမ်း၅၊ အိမ်မက်ပေါင်း ၅၅၀၀ အဘိဓါန်-၂၊ အင်္ဂလိပ်ပေဒလက်စွဲ၅၊ ကမ္ဘာ့စွယ်စုံကျမ်းကြီး ၆၊ မြန်မာစာရေးထုံးကျမ်းသတ်ပုံစာအုပ်၅၊

ရန်ကုန်။ ပညာအလင်းပြမှာ ရရှိနိုင်သော

မန္တလေး။ မပြုအင်ဆန်း စာအုပ်များ။

သံဝေဂရှုတွယ်သမထဝိပဿနာဘာဝနာ ကမ္မဋ္ဌာန်းသံပေါက်ဂါထာစုံ ဆုတောင်းဘုရားရှိခိုး၊ ဣန္ဒြိယရန်-ဆယ်အုပ်-၂-၄၀၊ အုပ်တရာ ၂၀၊ အလှူရှင်အမည်နှင့် ၂၅၊ တအုပ်ပြား၅၀၊ ဗုဒ္ဓဘာသာသင်္ခေပကျမ်း - ဝိပဿနာမှတ်ကျောက်ရှင်တမ်းနှင့် သမထဝိပဿနာဘာဝနာကျမ်း နံပါတ် ၃၂၀ ကျော်ရှိသုံးကျမ်းတွဲပြီး-၂၊ ခေတ်မှီရှေးဦးသင် အင်္ဂလိပ်မြန်မာသင်ပုန်းကြီးစာအုပ်ထူး-ဒီ-ပြား၅၀၊ ခေတ်မှီအင်္ဂလိပ်စာရေးစာဘတ်စကားပြောနှင့်အမျိုးအစားခွဲပြီးအဘိဓါန်ပတွဲ-၅၊ ဒုတွဲ-၂၊ ခေတ်မှီအင်္ဂလိပ်စာပေးစာယူလက်တားရိုက်တားနိဿယအကျဉ်းချုပ်စာအုပ်ထူး-၂။

ရန်ကုန်။ပညာအလင်းပြမှာရ နိုင်သော

မန္တလေး၊မမြအင်ဆန်းစာအုပ်များ။

ခေတ်မှီအလွတ်သင်အင်္ဂလိပ်သဒ္ဒါရှာတွယ်ကျမ်း-၅၊ သစ်ပျဉ်
သစ်လုံး တန်တွက်ပြီး ဈေးနှုန်း ငွေသင့် ကိန်းသေ ၃မျိုးရ စာ
အုပ်ကြီး-၆၊ သစ်ချတ်သွားများအတွက် သီးခြားရိုက်နှိပ်သော
သစ်လုံးတန်တွက်ကိန်းသေစာအုပ်-၃၊

နို့ဆီ ထောပတ်မလိုင်ဒိန်ခဲ ဒီချဉ်နို့မှုန့် နို့သကြား အင်္ဂလိပ်
ဒိန်ခဲ ပြင်သစ်ဒိန်ခဲအတ်ချဒိန်ခဲမှစ၍ စည်သွတ်နို့ စိမ်းဘူးလုပ်နည်း
ပါသော နွားနို့လုပ်ငန်း-၅၊ ငပ်ရှော့အလုပ်ရုံများ-ထွန်ယက်
ရိုက်မျိုးရာ လယ်မြေကွင်းခြံများ အိမ်တွင်းလုပ်ငန်းများမှစ၍
စီးပွားဖြစ် အမေရိကန်လုပ်နည်း ၁၀၀၀၀ တသောင်းကျော်ပါ
ရှိသော လောကဓါတ်ပညာညွှန်ပေါင်း၊ ဗဟုသုတစွယ်စုံကျမ်း
ကြီး(အင်္ဂလိပ်လို) ၄၅၊ ဤနည်းတူ စက်မှုလက်မှုပညာနှင့် ဆိုင်
သော စီးပွားရေးလုပ်နည်းပေါင်း-၅၀၀-ငါးရာကျော်လောက
ဓါတ်ပညာ-ဗဟုသုတဓိတ်လင်စုံ(အင်္ဂလိပ်လို) ၃၃၊ သဘာဝ
ဓမ္မလက်တွေ့ကုထုံးကျမ်းပတွဲ-၁ပိ၊ ဒုတွဲ-၁ပိ၊ နုရသုခိအ
ဓိပ္ပာယ်ကျမ်း - ၃-၅၀၊ ခံဘူးလက်တွေ့ကုထုံးသက်စောင့်
ဆေးကျမ်းပတွဲ-၅၊ ဒုတွဲ၃-ပြား၅၀၊ ခံဘူးမဟာဇီဝကကုထုံး
နှင့်စိန်ဝိဇ္ဇာဆေးကျမ်း - ၃ - ပြား၅၀၊ မင်္ဂလာအောင်ခြင်း
အတ္ထုပ္ပတ္တိ-၃ - ၈၊ လောကီမှတ်ပုံနည်းမျိုးစုံ-၅-ပြား၅၀၊
လောကဟိတရာသီကျမ်း-၉-ပြား၅၀၊ သဘာဝဓမ္မအလင်းပြ
ကျမ်း-၃၊ မြန်မာသစ်သတ်ပုံနှင့်ပေါရာဏကထာ-၃-ပြား၅၀
မြန်မာစာလုံးပေါင်း - အဘိဓါန်ချုပ်ခေါ်-မြန်မာစာရေးထုံး
ကျမ်း-၉၊ ပေါရာဏ မြောက်များစွာပါရှိသော အဘိဓါန်ကဝိဓ
စသတ်ပုံကျမ်းကြီး-၉၊ ကဝိမျက်မှန်သတ်ပုံကျမ်းကြီး-၁၅၊

မြတ်စွာဘုရား=အလောင်းတော်-ကြက်မင်း=အတ္ထုပ္ပတ္တိ။

ရွှေကြက်ယက်ဘုရားသမိုင်း

ပေါ်က္ကံ၊ နရသိင်္ခံ၊ နရပတိစည်သူ၊ ဝေဠုဝတီတို့၏ အဖြစ်အပျက်။

နမောတဿ၊ ဘဂဝတော၊ အရဟတော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ပဏာမနိဒါန်း။

ရှေးသရောအခါ၊ ဗာရာဏသီပြည်ဝယ်၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းကြီး နန်းစံလေသော်၊ ထိုဗာရာဏသီပြည်၏အနီး၊ ဟိမဝန္တာတော၌၊ တခုသောတောင်စွယ်ကမ်းရိပ်၊ စမ်းနမ်တ်တွင်မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ အလောင်းတော်ကြက်မင်းသည်၊ မြှောင်နေထိုင် ဂနိုင်းတောနက်ဝယ်၊ စားကျက်ပြု၍စံတော်မူလေသည်။

ယင်းကဲ့သို့နေထိုင်တော်မူသောအခါ၊ နီးစပ်တွေ့ကြုံဆုံစီးသောပရိသတ်တို့အား တရားညွှန်ပြဆုံးမသွန်သင် အစဉ်လာဝရ၊ ဓမ္မစည်ဟော်၊ ကိုးဆော်ဟောပြောလေ့ရှိသဖြင့်၊ တောလုံးပဲ တင်၊ ဗာရာဏသီပြည်၏ထက်ဝန်းကျင်ဝယ်၊ တင့်တယ်ရှုပ်ဆင်း၊ လှပခြင်းဖြင့်၊ သီတင်းပြည့်စုံမွှော့ရုံရာဇူ၏၊ ကြည်ဖြူ၊ တရား၊ နာကြားပန်ဆင်ရသော်၊ အသက်ရှည်စွာ၊ ချမ်းသာသူခ၊ ဓနစည်းစိမ်၊ ဘုန်းရှိန်တေဇော်၊ အာနုဘော်လျှင်၊ အဟော်ဝတ၊ ပြည့်စုံရဟု၊ လောကအလုံး၊ တင့်ဆုံးကြက်သရေ၊ တော်နေပမာ၊ ကျော်ဇောခြင်းလက္ခဏာသည်၊ ထင်ရှားစွာထွက်ပေါ်လေ၏။ ထိုအခါတွင်ဗာရာဏသီ၊ ရွှေပြည်ဥက္ကဋ္ဌ၊ မင်းမြတ်အာဟိန်၊ ရာဇိန်သမတပြည်မဘုရင်၊ ရွှေနန်းရှင်၏၊ ညာတင်ဒေ

ဝီ၊ မဟောသိသည်၊ ဓမ္မေအာဆီ ကြက်မင်း၏ တရားကို၊ ဖျားစွာ
 နာလိုသော အာသာဆန္ဒ၊ ပသန္နဖြင့်၊ သယံဘဂဝါ၊ လောင်း
 လျှာကို ကောင်းစွာပူဇော်ရန် ကြံစိပါသော်လည်း မရသော
 ကြောင့်ပုထုဇန်တို့ကံထွာ၊ မာရ်အာဂတ၊ အဓမ္မဘမ်းယူခြင်း
 ဌာ၊ လုဒ္ဒကမုဆိုးကျော်တို့ကို ဆင့်ခေါ်စေလွှတ်ပြီးသော်ညွတ်
 ကျော့ဝှင်းအတန်တန်၊ ကောင်းကင်ယံ - ထောင်ဒိုက်တို့ဖြင့်
 လိုက်လံဘမ်းဆီးလေလျှင်။ အလောင်းတော်ကြက်မင်းသည်၊
 မဏ္ဍိမဒေသမှဌာနရိပ်သံအပရန္တတိုင်း၊ ညှိ၊ မှိုင်းဝေဆာ၊ က
 သာနုယံအတွင်းတွင်၊ မင်းမြတ်သယမ္ဘူ။ နားမူခိုဝင်း၊ ကြက်
 တန်းစင်တဋ္ဌာန၊ ထိုကတဖန်၊ ပျံခါ ကြွငြား၊ ရေနားကမ်း
 သောင်စစ်ကိုင်းတောင်ယံ ခိုစံထောင့်နားသည်ကိုအကြောင်း
 ပြု၍၊ ခိုတောင် ကြက်ထောင်တဋ္ဌာန၊ ယင်းမှတဖြာ ဇေယျပူရ
 သာဝုဘေဝုစွန်း၊ ရေဝန်းအနီး၊ ဝင်မှီးတက်ဆောင်၊ ရွှေကြက်
 တောင်မှ၊ ရွှေတောင်ဦးမှော်၊ ထင်ပေါ်သဲသောင်၊ စမ်းရောင်
 ဝေဖြာ၊ ဇရာဝတ၊ နာဂထင်ရှား၊ ပျော်ပါးခါ၊ နေထိုင်သည်ကို
 အကြောင်းပြု၍၊ ဇရာဝတီယု၊ အမည်နာမ၊ ဂုဏ်တူးရသည့်
 မြစ်သေတော၊ ကမ်းထိပ်သာ၏၊ ပြုပ္ပါရှေ့ဘက်၊ ပျံတက်
 မြန်းကြွ-ရွှေကြက်ကျသော၊ ဌာနအစစ်၊ နဂါးရစ်တောင်စွယ်၊
 မောင်မယ်နှစ်ပါး-ခေတ္တနားလျှင်၊ ရေယာဉ်ဇလော၊ ဇရာစနက်
 ဝဲဂရက်သံ ဆူညံသောသောထိပ်လန်မော့၍၊ ကြောက်သော
 ခြင်းရာ၊ ဒက္ခိဏာသို့၊ မန္ဒာတောင်ရိပ် - အောင်တံဆိတ်ဖြင့်၊
 ပြောင်ဟိတ်တေဇာ၊ ဣရိယာပထ၊ မျှတ စံနေတော်မူသည်ကို
 အကြောင်းပြု၍၊ ရွှေကြက်ယက်၊ ရွှေကြက်ကျဟု၊ တောင်နှစ်ဝ
 သေလာကို၊ ရွှေစာကမ္မည်း မှတ်တည်းမည်ချုပ်၊ တွင်သမုတ်၏။

ထိုကဲ့သို့ အလောင်းတော်မြတ်၊ ဗောဓိ သတ်သည်၊ ဘင့် အပ်စွာနေထိုင်တော်မူသည်ကို အရင်းပဋ္ဌာနပြု၍၊ သာသနာတော်(၂၁၈)နှစ် ရောက်လစ်သောအခါ၊ ပါဠိပုဂံပြည်ကြီးကိုအစိုးရတော်မူသော၊ သီရိဓမ္မာအသောကရာဇာသည် ရဟန္တာ၊ ရှင်မဟာမောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿ အရှင်မြတ်၏၊ ညွှန်ကြား မိန့်ကြော်ခြင်းကို၊ ဦးထိပ်ထက် ပန်ဆင်ပြီးလျှင်၊ ဓာတ်တော် မွေတော်စစ်တို့ဖြင့် သွင်းဆောင် ပူဇော်လျက်၊ ဝေဏီတော်ကို၊ လက်မွန်အစ၊ ပဋ္ဌမတည်ထား ကိုးကွယ်တော်မူလေသည်။ ၎င်းနောက်၊ သက္ကရာဇ်(၄၁၁)သာသနာတော်နှစ် (၁၅၉၃)ခုနှစ်တွင်၊ ပေါ်က္ကံပြည်၊ အနော်ရထာမင်းကြီးက တဖန် ထပ်မံပြင်ဆင် ကိုးကွယ်တော် မူလေသတည်း။

ပေါ်က္ကံရာဇဝင် နရသိင်္ခမင်းနှင့် ညီတော်နရပတိစည်သူ
ဝေဠုဝတီ တို့၏အတ္ထုပ္ပတ္တိ။

မျှင်း-ဘား-ဖွတ်-တို့၊ တိတ်သုံးတန်ကြို့ သည့်၊ မှိုင်းညို၊ တောက်လျှံ၊ ပေါ်က္ကံ ပြည်ကြီးကို၊ စည်းထမ်းခရိုင်၊ နိုင်ငံနှင့် တကွ အစိုးရသော၊ နရသိင်္ခ မင်းကြီးသည်၊ ထီးဖြူအုပ်မင်း လုပ်၍ စိုးစံတော်မူပြီးသော်၊ တနေ့သောအခါတွင်၊ တိုင်းရေး၊ ပြည်ရေး၊ ဆွေးနွေး တိုင်ပင်၍နေလေ၏။

ထိုအခါဝယ်၊ အောင်ချမ်းသာ ရှာသား၊ ဗိုလ်အောင်စွာ ဗိုလ်ပြည့်တို့သည်၊ ထကြွသောင်းကြမ်းသောကြောင့်၊ ၎င်းတို့ကို အမိဘမ်းဆီးရန်၊ ဆုတော်ငွေများစွာ ပေးကမ်းပည့် အကြောင်း ကြော်ငြာမောင်းနှင်တကွ၊ လမ်းတကာမှာ၊ ဝရမ်း စာကပ်သည်ကို၊ ကြားသိလေလျှင်၊ အသက်ကိုစွန့်စား၍၊ ညီ

တော်-နရပတိမင်းထံသို့ ဝင်ပြီးသော်၊ ကျွန်တော်မျိုးခံလျက် အမှုတော်ကို သက်စွန့်ကြိုးပမ်း ထမ်းရွက်ပါရန် ခွင့်တောင်း လျှောက်တင်သောအခါ၊ နရပတိစည်သူမင်းလည်း လွန်စွာသ နားတော် မူသောကြောင့်၊ သစ္စာတော် ရေများကို တိုက်ပြီး သော် ခိုလ်အောင်စွာကိုစစ်ခိုလ်မှူး၊ ရှာထူးပေးသနားတော်မူ ၍၊ ခိုလ်ပြည့်ကို မြင်းတော်ခံ ရှာထူးပေးသနားတော်မူလျက်၊ အပါးတော်တွင် ခစားစေတော်မူသည်။

တရံသောအခါတွင်၊ မြင်စိုင်း ခက်ဝံအရပ်၌၊ ပျော့ ခေါ် ရှမ်းလူမျိုးတို့သည်၊ မိမိတို့ ဘာသာဘာဝ အလျောက်၊ ရောင်း ဝယ်ဖောက်ကားစီးပွားရှာရန် ဝါးချတ်ကြရာ၊ ဝါးပင်မှာသန္တေ မှီးသူ၊ မိန်းမလှကလေး တယောက်ကို ရရှိလေ၍၊ မယ်ဝါးဟု အမည်မှည့်လျက်၊ ၎င်းတို့၏အရှင်ဖြစ်သော စော်ဘွားကြီးသို့ ဆက်သကြလေ၏။ ယင်းသည့်စော်ဘွားကြီးကတဖန်၊ ချပ်ရေ ရူပကာယ လှပတင့်တယ်ခြင်းကြောင့် - မယ်ဝါးကိုပေါ်က္ကံ ပြည်ရှင် ဘုရင် နုရသိင်္ခမင်းသို့ ဆက်သလေရာ၊ ရှမ်းတို့၏နေ ရပ်ဌာနလိုက်၍ နားပြက်ကျယ်ခြင်း၊ သလုံးကြီးခြင်း စသည် တို့ကို၊ တွေ့မြင်သဖြင့်၊ မယ်တော်ဆောင်သို့၊ လက်ပါးစေအ ဖြစ်၊ ခိုင်းစေရန် ပို့ ထားစေ အမိန့်တော်မှတ်လေ၏။

ဤကဲ့သို့အမိန့်တော်အတိုင်း မယ်တော်ဆောင်သို့ရောက် သောမယ်ဝါး၏ ကောင်းခြင်းငါးဖြာ လက္ခဏာကို၊ မယ်တော် မြင်လေလျှင်၊ ၎င်းသူငယ်မသည် ရုပ်ရေရူပကာယ ချောမော ပြေပြစ်စွာသည်၊ သူ၌နားပြက်ကျယ်ခြင်း၊ သလုံးကြီးခြင်းကို ပြုပြင်ရလျှင် သင့်မြတ်ပေမည်ဟု စဉ်းစားကြံဆ၍ နားနှင့်သ လုံးတို့ကို ဆေးဝါးပယောဂဖြင့်၊ တတ်ကျွမ်း လိမ္မာသော

ဆရာများနှင့် ပြုပြင်လေသော် လူလည်းမက နတ်လည်းမမျှအ
ဆင်းအင်္ဂါလက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသော သတို့သမီးဖြစ်၍ ဝေဠု
ဝတီပူသောဘွဲ့ကိုချီးမြှင့်လေသည်။

နရသိင်္ခ နရပတိစည်သူမင်း၏ မယ်တော်ကြီးသည် ဝေ
ဠုဝတီ၏တင့်တယ်ပြေပြစ်ချောမောသော ရုပ်ရေကိုမြင်လျှင်
ဤသူငယ်မသည် ဘုန်းပညာ လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသောသူ
နှင့်သာလျှင်၊ ထိုက်တန်ရာသည်၊ သန္ဓေသူ၊ မိန်းမမြတ်လည်း
ဖြစ်ချေသည်ထိုကြောင့် ငါ၏သားကြီး နရသိင်္ခမင်းက အယုံ
တော်မရှိသော် ငါ့သာအငယ် နရပတိစည်သူ မင်းနှင့် ထိမ်း
မြားလက်ထပ်မှ သင့်လျော်မည်ဟု တိုင်ပင်၍ သားတော် အ
ငယ်ကို ဝေဠုဝတီနှင့် လက်ထပ်လေသည်။

ထိုသို့ လက်ထပ်ပြီးသော် မယ်တော်သည် သားတော်အ
ကြီး နရသိင်္ခမင်းထံသို့ ဝေဠုဝတီ လက်ဆွဲ၍ နန်းထဲသို့ဝင်
လေလျှင် ဘုရင်နရသိင်္ခလည်း ခယ်မလော်ကို ထိမ်းမတ်သော
စိတ် လွန်မင်းစွာ ရှိသောကြောင့် ညီတော်ကို လိမ်လည်
လှည့်ဖြားလျက် ငါ့ဆောင်းချမ်းအရပ်တွင် ဂျမ်းသူပုန် ထကြွ
ခြင်းကြောင့် ညီတော်ကိုယ်တိုင် ထွက်ပြေးသကာလ နှိမ်နင်းရ
မည်ဟု လည်ဆယ်၍ ပြင်းထန်သော တချက်လွှတ် အမိန့်
တော်ကိုမှတ်လေသည်။

ထိုသို့ နရသိင်္ခ မင်းက ပြင်းထန်သော တချက်လွှတ် အမိန့်
တော်မြတ် မှတ်သောအခါ ညီတော်နရပတိ စည်သူမင်းသည်
သဘောရိုးနှင့် ခိုင်းစေတော်မူသည်မထင် ပရိယာယ်ပေရုတ်
ဖြစ်မည်ဟုဆင်ခြင်၍ ကျွန်ယုံတော်၊ ခိုလ်အောင်စွဲကိုခေါ်တော်မူ
ပြီးသော်သင်သည် ငါနှင့်အတူ ချီတက်တော်မူရာ ငါ့ဆောင်

ချမ်းအရပ်သို့လိုက်ခဲ့ရမည် ကျွန်ယုံတော် ဗိုလ်ပြည့်မှာငါ၏ နှမတော် ဝေဠု ဝတံကို စောင့်ရှောက်ပြီးလျှင် အရေးတစုံ ကြိုခဲ့ပါမူ သူတော်စင်မြင်းကို စီးနင်းလျက် ငါရှိရာငါ့ဆောင်း ချမ်းအရပ်သို့ အဆောတာလျှင် ချက်ခြင်းလိုက် ခဲ့ရမည်ဟု အ မိန့်ချမှတ်၍ အောင်တပ်တော်ခင်းကျင်းစီမံ လေသည်။

နရပတိစည်သူမင်းသည် ဗိုလ်အောင်စွာကို တပ်မှူးခန့်၍ ငါ့ဆောင်းချမ်းအရပ်သို့ အပြင်းချီတက်တော်မူလေရာ တပ် တောင်တာဗိုလ်ထုနှင့်ဘက္ခ နေ့ရက်မကြာမီငါ့ဆောင်းချမ်း အရပ်သို့ရောက်လေ၏။ ဤကဲ့သို့ရောက်တော်မူလေလျှင် ၎င်း နယ်ပါယ်ဆိုင်ရာ ရာထူးခံမြို့နယ်အုပ်စီးသူကြီး သလန် ထမု တောကဲအစရှိသောသူတို့ကိုဆင့်ခေါ်၍ စစ်ဆေးပေးဖြန်းလေ သော် ဂျမ်းသူပုန်မငွေ့ပြုကတေ့ ချမ်းသာယာ ကြောင်းစ သည်တို့ကိုတင်လျှောက်ကြလေလျှင် နောင်တော်၏ဝင်္ကန္တ အ ကောက်ညာဏ်ကို အမှန်သိမြင်တော်မူ၍ တပ်တော်မခေါက် မှီ ရန်သူ လာ မလာ စောင့်ဆိုင်း၍ တပ်ချသောနေရာကို (မခေါက်မလာဟုတွင်လေသည်)။

နရသိင်္ခနရိန္ဒရာစာသည် ညီတော်နရပတိစည်သူမင်းသား တပ်တော်ပေါ်က္ကံ ပြည့်မှငါ့ဆောင်းချမ်းအရပ်သို့အောင်စည် တံး၍ပြည်ကြီးက ထွက်လေသော် ခယ်မတော် ဝေဠု ဝတံ အဆောင်တော်သို့ဝင်၍မောက်ကျော်ပေါ်ကားမတရားသော အမှုအရာ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရကံဖြင့် ကြံစီပြီးလျှင် အတင်း ဗလက္ကာရအမှုများကို ပြုကျင့်သောကြောင့် နရပတိစည်သူ မင်းက အစောင့်အရှောက် ထားခဲ့သော ကျွန်ယုံတော် ဗိုလ် ပြည့်ကို ခေါ်ပြီးသော် သူတော်စင်မြင်းနှင့် ချက်ခြင်းလိုက်ရ

ရွှေကြက်ယက်ဘုရားသမိုင်း။

မည်ပောင်မင်းယု ဝေဠုဝတီမင်းသို့က အမိန့်တော်မှတ်
သောကြောင့်မြင်းတော်ခံ ကျွန်ယုံတော် ဗိုလ်ပြည့်သည် သူ
တော်စင်မြင်းကို စီးလျက် နရပတိစည်သူမင်းသားရှိရာ ငါ
ဆောင်းချမ်းအရပ်သို့ချက်ခြင်းလိုက်လေသည်။

မြင်းတော်ခံ ကျွန်ယုံတော် ဗိုလ်ပြည့်သည် သူတော်စင်
မြင်းကိုစီးပြီးသော် ခရီးပြင်းနှင်ပြီးလျှင် မြင်းတော်ဓောပန်းထွ
သဖြင့် ရေများမျက်များ ကိုရှာဖွေကြည့်လေရာ(ထိုအရပ်ကို
ယခုအခါဟွင်ရေမျက်ကြီးအင်းဟုခေါ်ဝေါ် သမုတ်ကြလေ
သည်) ၎င်းအရပ်မှအပန်းဖြေ၍တဖန်ခရီးနှင်လေသော် ညနေ
နေဝင်ရီတရောအချိန်မှာ နရပတိစည်သူမင်းသား၏ တပ်
တော်စခမ်းချရာအနီး ငါဆောင်းချမ်းအရပ်သို့ ရောက်လေ၏။
ဤသို့ တပ်စခမ်းအနီးသို့ ရောက်သော်လည်း သဲသောင်လင်း
လပ်ကြီးဆီး၍နေသည်ကို ရေပြင်ကြီး ထင်မှတ်၍ ညအိပ်ရ
လေ၏။ ညအချိန်သို့ရောက်လျှင် သူတော်စင်မြင်းသည် ပြင်း
ထန်စွာဟီလေသောကြောင့်(၎င်းအရပ်ကို မြင်းဟိုတောင်
သို့မဟုတ်မြင်းထွည့်တောင်ဟူ၍ ယခုအခါတိုင်အောင်အမည်
တွင်လေသည်။)

နရပတိစည်သူ မင်းသားသည် ညအခါ၌ မြင်းဟိုသော
အသံကိုကြားလေသော် စဉ်းစားဆင်ခြင်မိသည်မှာ ယခုဟို
သော မြင်း၏အသံသည် ငါ၏သူတော်စင်မြင်းဟု ထင်သည်။
သို့သော်လည်း အသေအချာမသိရချေ။ နှမတော် ဝေဠုဝတီ
တွင်တရုတ်တရုတ်အရေးကြီးသောအကြောင်းရှိ၍ လိုက်လာစ
တံ့ဟုအယူတော်ရှိသောကြောင့် သစ္စာမိဋ္ဌာန်ပြုသည်မှာ ယ
ခုဟိုသောမြင်းသည် သူတော်စင်မြင်း ဖြစ်ရိုးမှန်ပါလျှင် ဤ

၈ ရွှေကြက်ယက်ဘုရားသမိုင်း။

အုန်းတော် အမှန်မလွဲ ပေါက်ပါစေသား ဟုလက်တော် နှင့် အုန်းတော်ကိုထောက်လေလျှင်အုန်းတော်ပေါက်လေ၏။ (ထို အရပ်ကိုယခုအခါတွင်မလွဲအုန်းပေါက်ဟူ၍တွင်လေသည်။)

နက်အာရုံကျင်း၍အလင်းသို့ရောက်သောအခါနုရပတိမင်း သားသံသို့ မြင်းတော်ခံ ဗိုလ်ပြည့် ဝင်ရောက်သောအခါနုရ ပတိ မင်းသားသည်၊ အကြောင်း အရာကို၊ မေးမြန်းလေလျှင် နောင်တော်နုရသိမ်မင်းက အရှင်၏ကြင်ရာတော်ဝေဠု ဝတီ မင်းသို့ကိုမောက်ကျော်စော်ကားခြင်းကြောင့် ကျွန်တော်မျိုး သည် သက်စွန့်ကြိုးပမ်းအလျှင်အ မြန်သူတော်စင်မြင် တော် စီး၍ ခရီးပြင်းနှင်ခဲ့ရာ ညအခါတွင် လင်းလပ်ကိုရေထင်၍ အ ရှင့်မြေရင်းတော်သို့ မရောက်ကြောင်းကို တင်လေလျှင် မင်း တို့မည်သည်မှာ တနာရီတွင်းဝယ်၊ များစွာကြိမ်ပြီးမြောက် နိုင်ကြောင်းမိန့်ကြားတော်မူ၍ လွန်စွာစိတ်ဆိုးတော်မူပြီးလျှင် ဗိုလ်ပြည့်ကိုကွပ်မျက်သုတ်သင်ရန် သူသတ်တို့ကိုအပ်လေ ရာ ကွမ်းတရာ ရေတခွက် ပေးမှ ဘဝလွန်သော် ရေတွင်ချ လေ၏။ ထိုနေရာကို ဗိုလ်ပြည့်ကို (ကွပ်မျက်သည့်နေရာဖြစ်၍ ကွပ်တော်ရာတွင်လေသည်။)

နုရပတိစည်သူ မင်းသားသည်၊ မြင်းတော်ခံ ဗိုလ်ပြည့်ကို ကွပ်မျက်သုတ်သင်ပြီးလျှင် တပ်တော်ခေါက်၍ ပေါ်က္ကံ နေ ပြည်တော်သို့ ပြန်လည်တော်မူလေရာ ရွှေကြက်ယက် ရွှေ ကြက်ကျ မြစ်စွာထုရားနှစ်ဆူ၏ တည်နေကိန်းဝပ်တော်မူ သော မန္ဒာဂီရိတောင် နှင့် နဂါးရာဇ်တောင်တော်တွင်စေတီ နှစ်ဆူကို သာသနာတော် ၁၃၉၉နှစ်၊ ကောဇာ သက္ကရာဇ် ၂၁၈၅နှစ်က သီရိဓမ္မ အာသောကရာဇာသည် ရှင်မဟာ

ရွှေကြွက်ယက်ဘုရားသမိုင်း။

မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿ ရဟန္တာအရှင်မြတ်၏ ညွှန်ကြားချက်ကို ဦးထိပ်ထတ်ပန်ဆင်၍ လက်မွန်အဝပဋ္ဌမတည်ထားကိုးကွယ် ပူဇော်ခြင်း၊ ယင်းမှတစ်ဆင့် သာသနာတော် ၁၅၄၃-ခု၊ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၄၀၃ ခုနှစ်တွင်၊ ဘေးသောင်းတော် ပေါ်ဏ္ဍိရာဇာနော်ရထာမင်းကြီးက တကြိမ်ပြုပြင် လှူဒါန်း ကိုးကွယ်တော်မူခဲ့သော ရွှေကြွက်ယက် ရွှေကြွက်ကျ မြတ်စွာဘုရားနှစ်ဆူသို့ ဝင်ရောက်ဖူးမျှော်ရာ၊ ရွှေကြွက်ယက်တောင်တော်ပေါ်ရှိ စေတီတော်၏ မြောက်ပိုင်းအတွင်း မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဘောင်းပြင်တော်ကို သင်္ကန်းတော်အဖြစ် ရည်စူး၍ ပူဇော်ကပ်လှူရာတွင် အဓိဋ္ဌာန်သစ္စာပြုသည်မှာ၊ ဘုရားတပည့်တော်၏ နောင်တော် နုရသိင်္ခမင်းသည်၊ ဘုရားတပည့်တော်၏ အပေါ်၌၊ ဆိုးသွမ်းညစ်ညမ်း၍ မတရားခြင်းကြောင့်၊ ခုခံတိုက်ခိုက်ရပါမည် ထိုသို့တိုက်ခိုက်သော်အခါ၊ နောင်တော်ကို နိုင်မည်ဖြစ်ပါလျှင် ဤဘောင်းပြင်တော်ကို အလှူခံတော်မူစေသတည်းဟူ၍ မိဋ္ဌာန်ပြုပြီးမှ ဘောင်းပြင်တော်ကို တင်လှူသော်၊ ဝမ်းတော်ကိုလျှ၍ အလှူခံသည်ဟု ထင်မြင် စွဲလမ်းသောကြောင့် (၎င်း ဆင်းထုတော်ကို ကိုယ်တော်လျှ ဟု တွင်လေသည်။)

နုရပတိစည်သူ မင်းသားသည် ရွှေကြွက်ယက် မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမျှော်ပြီးလျှင်၊ ပေါ်ဏ္ဍိ နေပြည်တော်သို့ တပ်တော် လှည့်၍ပြန်ရာ၊ ၎င်းဘုရား တောင်ဘက် အနီးတွင်၊ ယခင်က ကွပ်မျက်လျက်၊ ရေတွင်ချခဲ့သော၊ ဗိုလ်ပြည့်၏ အလောင်းကို လမ်းမှာရေတွင်မြော၍တွေ့ရှိခြင်း၊ ၎င်းသည် နတ်ဖြစ်၍ နေခြင်း အစရှိသည်တို့ကို မင်းသံနော၍ ပြောဆို တင်လျှောက်သောကြောင့် ၎င်း၏အလောင်းကို ကောင်းမွန်စွာ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိစ္စ

ပြုပြီးလျှင် (၎င်းပေါ်လျက်နေသော အနီးရှိကျွန်းကို ငြေညှိပေါ် ကျွန်း။ နောင်ကာလ ရှည်လျားသော် - ရွှေဘော်ကျွန်းယု တွင် လေသည်။)

ထို့ပြင်-အနီးရှိ၊ ရုပ် ရှုာ နယ်ဂါယံမှ ဆိုင်ရာ နီးစပ်သော ရှုာသုကြီး ရှုာအုပ်များကိုဆင့်ခေါ်တော်မူ၍ မြင်းတော်ခံ နတ် ကွန်း နတ်ကနားပေးဆက်ရန် စီမံပြီးသော် အစဉ်အတိုင်း ပြန် လည်တော်မူလေရာ၊ ပေါ်ကွဲနေပြည်တော်သို့ ရောက်လေ၏။ ပေါ်ကွဲနေပြည်တော်သို့ ရောက်တော်မူလျှင် ဗိုလ်အောင်စွာ ကိုခေါ်တော်မူပြီးသော် မောင်မင်းသည် ငါ၏ နောင်တော်ကို လုပ်ကြံရမည် နောင်အရေးကုန်လျှင်၊ မရိုးတော် သုံးယောက် အနက် အသင်အလိုရှိရာနှင့် ထိမ်းမြားလက်ထပ်မည်ဟု ဂတိ ထား၍ခိုင်းစေလေ၏။ ဗိုလ်အောင်စွာသည် နုရသိပ်မင်း အိမ် သာတော် တက်နေခိုက်တွင်၊ လုပ်ကြံ သဖြင့် အနိစ္စရောက်သေ သည်။ (ဤအခါက စ၍ ဘုရင်မင်းမြတ်တို့ အိမ်သာတော်တက် သောအခါ အစောင့်အရှောက်ထားရလေသည်။)

ယင်းကဲ့သို့လုပ်ကြံ၍ အောင်မြင်သောအခါ၊ ဗိုလ်အောင်စွာ သို့ မရိုးတော်သုံးယောက်တွင် နှစ်သက်ရာ ပေးမည်ဆိုသော စကားကို မရိုးတော်များကြားသိ၍ ငါတို့သည် မဟာသွေး မ ဟာဆီဖြစ်ပါသည် ဆင်းရဲသားနှင့်မဆက်ဆံပါရစေနှင့် မတ် တော်မောင်၏အနားမှာကျိုးစောင့်ကြက်နှင့်နေရန် အတန်တန် တောင်းပန်ကြသော် နုရပတိမင်းသည် များစွာသနားကရုဏာ သက်လှသဖြင့်၊ ဗိုလ်အောင်စွာကိုအကြောင်းခြင်းရာပြန်၍ပြော ပြီးလျှင် ငါ၏မရိုးတော်များက တောင်းပန် တိုးလျှိုး ကြသော ကြောင့်၊ ၎င်းမရိုးတော်များချွန်လှုပ်၍ ငါ၏တိုင်းပြည်အတွင်းရှိ

မင်းကြီးစိုးကြီးရာထူး ရာခံ အစရှိသောသူတို့၏ သို့၊ချော သို့၊
 လှပျားကို သင်အလိုရှိရာကိုသာ ကောက်ယူ လေတော့ ပုဂ္ဂိုလ်
 ဘုရင်မင်းမြတ်က အမိန့်တော်ရှိရာ(ထွေ) ဟု တံတွေး ထွေးပြီး
 လျှင်၊ ရာဇာဧကဝစနံ ဆိုသော စကား ပျက်ပြား လေသည်
 စသည်ဖြင့်မည်တမ်းလေ၏၊ နုရပတ်စည်သူမင်းသည် ငါ့ကဲ့
 သို့သောဘုရင်ကို ဤကဲ့သို့လုပ်ရပါမည်လောဟု ရာဇမာန်ကြွ
 ၍ ကွပ်မျက်လေရာ ကွမ်းတရာရေတခွက်ပေးမှသာလျှင်၊ ဘ
 ဝလွန်၍နတ်ဖြစ်လေသည်၊ ၎င်းနောက် နုရသိင်္ခမင်း၏ အထိန်း
 တော်အနန္တသူရိယကိုလည်း နောင်တော်၊ ငယ်ကျွန်ဖြစ်၍ အ
 ဖြစ်မဲ ကွပ်မျက်သုတ်သင်လေသည်။

အနန္တသူရိယလည်း သေအံ့သည့်ဆဲဆဲတွင် လက်ာ လေး
 ပိုဒ်ကို ရေးသားလေသည်။

အနန္တသူရိယ ရေးသား ဆက်သွင်းသည့်
 လက်ာလေးပိုဒ်။

- ၁။ သူတည်း တယောက် ကောင်းတို့ ရောက်မူ သူတ
 ယောက်မှာ ပျက်လင့်ကသာ ဓမ္မတာတည်း။
- ၂။ ရွှေအိမ်ရွှေနှင်း ကြငှန်းလည်းခံ မတ်ပေါင်း ရံလျှက်
 ပျော်စံရိပ်ငြိမ်၊ စည်းစိမ်မကွာ၊ မင်းချမ်းသာကား၊ သမုဒ္ဒရာရေ
 မျက်နှာထက်၊ ခဏတက်သည့်၊ ရေပွက်ပမာ တသက်လျှာတည်း။
- ၃။ ကြင်နာသနား ငါ့အားမသတ် ယခု လွတ်လည်း မ
 လွတ်ကြမ္မာ လုတကာတို့ ခန္ဓာခိုင်ကြည် အတည်မမြဲ ဖောက်
 လွဲတတ်သည် မချွတ်စသာ သတ္တဝါတည်း။
- ၄။ ရှိခိုးကော်ရော် ပူဇော်အကျွန် ပန်ခဲတု၏ ဒိုက်ကြံ
 ဝိပါက် သံသာစက်၌ ကြိုက်လင်တုမူ တုံ့မယုလို ကြည်

ညိုပိတ်သန် သခင်ပွန်ကို ချန်တိစင်စစ် အပြစ်မဲ့ ရေး ခွင့်လျှင် ပေး၏ သွေးသည် အနိစ္စာ ငါ့ခန္ဓာဟာညို့။

၎င်းစာကို အာဏာပါးကွက် သူသတ်မင်းချင်းတို့က နှလုံးပတ်စည်သူမင်းသို့ ဆက်သလေရာ။ ၊ဘုရင်မင်းမြတ်သည် စာ၏အဓိပ္ပာယ် ကောင်းသောကြောင့် အနန္တသုဒ္ဓါယကို လွှတ်စေ အမိန့်တော်မြတ် မှတ်တော်မူသော်လည်း ကွပ်မျက်ခြင်း လက်လွန်ပြီးကြောင်း သံတော်ဦးတင်လေလျှင်၊ ဤကဲ့သို့ပညာရှင်တယောက် ဆုံးပါးပျက်စီးသည်အတွက် သူသတ်တို့ကို မျက်တော်မူ၍ နောင်သတ်စရာ တစ်ခုတစ်ခုပေါ်ပေါက်လျှင်၊ နေတောင်တင်မှ သတ်ရမည်ဟုအမိန့်တော်ထုတ်ပြန်လေသည်။

သက္ကရာဇ် ၅၄၇ ခု၊ သာသနာတော် ၁၇၂၆ ခုနှစ်သို့ ရောက်သောအခါ၊ နှလုံးပတ်စည်သူ မင်းသည် နောင်တော်ကို လုပ်ကြံပြီးသော် ထီးနန်းသိမ်းပိုက်ပြီးလျှင် မင်းမိဖုရား ဆွေတော်မျိုးတော် များမတ်ဗိုလ်ပါ အလုံး အရင်း နှင့်တကွ ကရပိတ်ပေါင်တော်ကို ရဲထွေရဲလောင်း မြောက်များစွာ ဆွဲငင်စေလျက် ရွှေကြွက်ယက်မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမျှော်ပူဇော်ရန် ဧရာဝတီ မြစ်ကြောင်းဖြင့် ဆန်တက်လေရာ ရွှေကြွက်ယက် သိပ်ကမ်းအနီးတွင် မိကျောင်းဘကောင်သည် ပေါင်တော်ကိုချုပ်၍ ထားသေ၏ ထိုအခါတွင် ရန်မာန်ငွေ့ခေါ် သူရဲကောင်း တယောက်သည် သံလျှက်ကိုစွဲကိုင်လျက် ငါ့အရှင်၏ ဘုန်းတော်ကို သင်းမသိလောဟု ကြိမ်းဝါးပြီးသော် ရေထဲသို့ချ ဆင်း၍ မိကျောင်း၏ရန်ကို ဖြိုဖျက်သုတ်သင်လေ၏။

ထိုနောက် ကရပိတ်ပေါင်တော်ကို သိပ်ကမ်းသို့ ဆိုက်ကပ်လေလျှင် ပေါင်တော်ဦးတွင် ရုတ်ဘရက် မုလိအောင်စွာ

ဗုဒ္ဓိပြည့်တို့ရောက်လာ၍ နုရပတိစည်သူမင်းအား ရှေးအခါက အမှုတော်ကိုသက်စွန့်ကြိုးပမ်း ထမ်းရွက်ခဲ့ကြောင်း ကျွန်ရင်း သခင်ရင်းဖြစ်၍ အရာရာမှာ မျှော်ခေါ်ထောက်ထားသင့်ကြောင်း နောင်ကိုလည်း တတ်အားသမျှ စောင့်ရှောက်ပါရမည့် အကြောင်းများကို မင်းသံနှော၍ ပြောပြီးလျှင် ကွန်းထောက်နန်း တောင်းကြလေသည်။ ထိုအခါ နုရပတိစည်သူ မင်းသားသည် ရှေးဟောင်းနှောင်းဖြစ်များကိုထောက်ထားဆင်ခြင်တော်မူပြီး လျှင် အလွန်တရာမှ ကြည်ကွဲတော်မူသဖြင့် ရွှေကြက်ယက် တောင်တော်၏ အနောက်ဘက်တွင် မြင်းတော်ခံ ဗုဒ္ဓိပြည့် နတ်ကွန်း နှင့် ရွှေကြက်ကျ တောင်တော်၏ တောင်ဘက်တွင် ဗုဒ္ဓိအောင်စွာ၏ နတ်ကွန်းများကို တည်ဆောက်တော်မူ၍ နယ်ပါယ်ကို ပေးသနားတော်မူလျက် နယ်တော်ရှင် ဟူသော ဘွဲ့ထူးချီးကြူးတော်မူပြီးနောက် ရွှေကြက်ယက် တောင်တော် ထက်သို့ ချီတက်တော်မူ၍ မြတ်စွာဘုရားကိုပူဇော်ကန်တော့ ပြီးလျှင် ရှေးယခင်ကဆုတောင်းပြည့်သောဘေးလောင်းတော် အနော်ရထာမင်း၏ကုသိုလ် ဆုတောင်းပြည့် ရုပ်ပွားတော်ကို မြောက်မုခ်အတွင်း၌ ဋ္ဌာပနာတော်မူလျက် ၎င်းတောင်တော် ပေါ်သို့ မင်းဆွေမင်းမျိုးများတက်ဖူးခြင်းကို တားမြစ်ရန် အရံ စောင့်များနှင့် ကြပ်တည်းစွာစောင့်ရှောက်စေခြင်း ပျက်စီးယိုယွင်းသော စေတီပုထိုးတို့ကို သစ်လင်းနဝကံ ထပ်မံပြင်ဆင် ခြင်း စေတီတော်ကြီး၏ မြောက်ဘက်အနီးတွင် မင်း၏ကိုယ် စား နုရပတိစေတီတဆူ ဗုဒ္ဓိအောင်စွာ ဗုဒ္ဓိပြည့်ကိုယ်စား အောင်စွာကြီး အောင်စွာငယ် နှစ်ဆူစသော ကုသိုလ်တော် များကိုပြုလုပ်ရန် နဝကမ္မအတွက် ဘဏ္ဍာကာရ များစွာထုတ်

စစ်ကိုင်းထောင်သင်း၊ စလင်းလက်ျာပြည်မှာနဝဒေး၊ ရေးသားသည့်
ကြက်ပွင်းတောင်၊ ဘုရားတိုင် ရုတုပိုင်စုံ။

အရှေ့စူးစူး တောင်ထိပ်ဦး၌၊ ပြူးပြူးရောင်ခြည်၊ မယ်တို့
ပြည်နှင့် မျှော်သည်သည်သင့် မတ်မတ်တင့်သား၊ နေနှင့်လဝန်း
တူပြိုင်ထွန်းသို့၊ ညှိုးမြန်းသာပူ၊ လူတို့အာကိုး၊ သနားချေချွတ်
ငြိမ်းစေတတ်ဟု၊ လူနတ်ဝန်းခြံ၊ ရုံသောအားဖြင့်၊ လှည့်ဖြားသွေး
ချို၊ ဆိုလှည့်ရာကို၊ နာလွယ်ချေမော၊ သဘောစုံမက်၊ တိုင်
လျှောက်မြွက်သည် ကြက်ယက်နှစ်ဆူ ဂူမြတ်စော။ ။

တဆံတဖြူ မည်သို့ပူ၍၊ ကွေ့ယူစွန်းငြိ မရှိစကောင်း၊ ရှေး
နှောင်းမလွန်၊ တူတန်လှဘိ မင်းသိစိုးဆင်၊ တရှည်တည်ခြင်း၊
မယွင်းသာပြီ၊ မိဘညီဟု၊ ရှည်မှီပျော်ဘက်၊ ကိုယ်အသက်ကို
စုလျက်ခွဲဝေ၊ တတ်အားပေသည်၊ နှစ်တွေမပြား သခင်သားကို
များများမချန်၊ ဆယ်ဆယ့်နှစ်၍၊ အမှန်စိတ်တွင်၊ နှင်းဆော်ချင်စွ
သို့စင်မိန့်ပြတ် နောင်မျိုးမြတ်သည်၊ မယ်မှတ်တမူ ယူချွတ်မော။ ။

တုရိုက်ဆွတ်ဆွတ် တမ်းရေရှုတ်လျက် မိန့်မြွက်အူသည်း
ဝမ်းနည်းဝမ်းပါး ကြောင်းလျားစိစစ်၊ အောင်းမေ့လစ်သော်
ရှင်ချစ်တို့လေ၊ လူရပ်မြေဝယ် မတော်ဘွယ်ကြောင့် ပန်းနှယ်
ထိပ်တက် တင်ရွက်မတတ် လေးမြတ်လွန်ကြူး ဆယ်ဦးဆယ်
ရာ လာဒွါမိဋ္ဌာန် မြပင်မှန်ရှင့်၊ လေထန်မိုးနှယ်၊ ရွေ့ရွေ့ပြယ်
သော်၊ ဘုန်းကြွယ်မြတ်ခေါင် နှစ်မမောင်ဟု၊ ရွှေဘောင်ထိပ်
ထက် ရွှေကြက်ယက်၌ ဆိုခက်မောအောင် ကျိန်ရဲခေါင်နှင့်
နောင်ဘဝဝယ်ကျွတ်ဆုရွယ်သည်စမ္ပါယ်မဉ္ဇူပြုဆွတ်မော။ ။

စာဆိုတော်—ဦးမင်းဘွဲ့ဆိုသော။ ရွှေကြက်ယက်
ဘုန်းတော်ဘွဲ့ လေးချိုးကြီး။

ဘဝဂ်သာကြူးတော့တယ် ထက်ဖြူးရောင်လျှံနှင့်တောင်

သယံ ရွှေကြက်ကနေစက်ရှင်ဆယ်ဆူမှ ဆွယ်မပြု၊ ဂုဏ်ညှိုး
 ပေရ ဘုကိုးပိုင်၊ ရပ်အပြစ်ကယ်ရှင်တန် ပါယ်သေးတန်လဲ
 သုံးတန်ကပ်လွတ်တန်ခိုးတော်ချွတ်နိုင်လို့၊ မိုးထွဋ်ကယ်ဖြဲဟွာ
 နတ်တကာနှင့်၊ သတ္တဝါတို့ စက်ရင်းသာခိုတော့တယ်၊ ဆိုမ
 ကုန်ဘုန်းတော်မှာ ဆုံးမမျှော်ကုဋေပွားလို့၊ ကျော်ငါ မည်တ
 သိန်မြင့်ချေသေ၊ ချိုးခွင့်မနိုင် သွေသဘင်မှု ရေပြင်မလပ် ဆိပ်
 ကမ်းကြပ်မျှ ကုန်းတပ်ကဲ့မြင်းဆင် ထွည်းခြေလျှင်နှင့်၊ ယာဉ်
 ညဉ့်ရထား၊ ယန္တရယားလဲ များပြားဖြိုးထူ ပြည်ကြီးသူတို့ အ
 မူအရာ မွန်မြတ်စွာပင် ရှိကြာညွတ်နူး သုံးလူ မှူးကို ဖူးမဝလို့
 ထူးစေတနာ ပိုလွန်းလို့၊ ဗိုလ်ခြေငယ်ဆိုင်သည် ဝနိုင်တေခင်
 တော ပြည့်ကြည်းရေနဲ့ ။ ။ ပင်သန္ဓေမြတ် စောဝေလုနတ်ကယ်
 ကြောင့်၊ ရိမဒိကယ်နန်းရှင်၊ မာန်ယခင်ဝယ်၊ လိုအင်ပတ္တနာ
 မြွက်သောခါလဲ သာကိုယ်တော်လျှ များဒိဟာပြာဘူးဘဲ၊ တေဇ
 နိသင် ထူပပင်မှု ဓမ္မဗျူခွင်မြန် ဆိတ်မည့်ဘဲမို့၊ ဝိဋ္ဌာန်ကိုးကာ
 ခကိုးပါတော့တယ်၊ ရောမြကမ်းပေါ်မှာ ကြက်နန်းတော်နှစ်
 တောင်ညွန့်ရယ်က၊ လေးဘွန်းရန်ဟာနဲ့ ။ ။

စာဆိုတော်-ဦးမင်းဆိုသော။ ရွှေကြက်ယက်၊ ရွှေကြက်ကျ မြတ်စွာဘုရား
 နှစ်ဆူနှင့်စပ်လျဉ်းသောကဗျာများ။

ရွှေပြောင်ပြောင် တောင်ပေါ်ကဘုရား မယ်နှင့်မောင် သစ္စာ
 ထားတယ် မြဲရပါစေသား။ ။

ကြက်ယက်ကယ်တဲ ကျပြန်၊ တောင်စွန်းစိန္တေက ဥပဒေ
 ဂါရဝ ရင်းသည်ကမှန် များဒိပ်ကယ်ခံ နိဗ္ဗာန်နှင့်အဖြောင့်၊ ရန်
 မက်သာ ကင်းတော့တယ် ကြက်မင်းတောင်ပန်သို့လို့၊ ကွန်း
 ခိုကဲ ထောင့်။ ။

ရွှေကြက်ယက်ဘုရားသမိုင်း။

လေးဆစ်သဖြန်။

ကြက်ညီနောင်ရေမှာမြောပါလို့၊ မြဲကျောမင်းဝံ့ရွှေတောင်
လဲတော့မရှောင် အာကာဘောင် ကြယ်ပြောင်ကွဲ့၊ မြေလူးပြည်
ဇေယျာလေထီလျှင်၊ မြေပါရွှေ့ စေတော့၊ ခင်မေ့ မောင်မမုန်း
တယ်၊ သုံးဘဝကူး။ ။

သူတော်ဦးမင်းဆို။ ရွှေကြက်ယက်လွမ်းချင်း။

ရေယာဉ်စမ်းရယ်နှင့်၊ သောင်ကမ်းငယ်ပြည့်လျှင် မြစ်လုံး
ငယ်ညှံသည်၊ လျော်တက်သံမြိုင်မြိုင်နှင့်၊ လှေပြိုင်ကျင်းတဲ
လက်လေး၊ ကန်ရာသီငယ်ခါဒိုသင့်စွာ၊ ဘေ့အာကာမှာ ပြုပွါ
ဘဒ္ဒယို နိ ကြက်ညီနောင်တောင်ဘဝိုက်က ရေလိုက်ကဲ့သဘင်
စံစံပင် ရှင်သောအခါ မြိုင်ခွင်လုံးဝန္ဒာမှာ ရွှေယင်းမာပန်းတော်
မင်းက သင်းလှတယ်လေး။ ။

ဖြေဖြေရန်ခက်ပါတိ၊ ရွှေကြက်ကဲ့တောင်ပေါ်၊ လွမ်းလို့
သာမောင်မျှော်၊ စကုခေတ်ဟုံဘက်ကင်းဆီက၊ စိတ်ပမ်းလို့
ကိုယ်ကျေ အိုအနေခက်တယ် အသက်ကယ်လေး။ ။

ဆံကောရှင်ရယ်၊ မပြင်လက်သပ်၊ ကျော့တပတ်နှင့်၊ သက်
ပြုတ်လှူတွယ်၊ စွန်ဆိုးလက်ဝယ် ကြက်သူငယ်သို့ ဘဝပူပုံ ဝို
အားသာကြိုတော့တယ် ရွှေရင်တု တောင်တော်နန်းက လွမ်း
လှတယ်လေး။ ။

အောင်စည်တီးပါလို့၊ ပြည်ကြိုတဲ့ဆက်ခါမန်းရွှေမြို့တောင်
လကျောမှာ ကြက်သေလာစံရာကွန်းကိုလ လွမ်းလှတယ်လေး၊
မြစ်ရောငယ် ခွေကာလျှမ်းခ၊ ကမ်းအစတွင်၊ တေအထက်သန်
မြေမောင်နှံ တို့ ယမန်ရှေးခါ၊ တောင်မန္တာနှင့် သေလာနာဂရာဇ်
ဗောဓိလျှာ၊ ဖြစ်စဉ်က၊ နန်းသစ်ကဲ့ပျော်ရာ၊ ရိပ်ခန်းသာချို

ရွှေကြက် ယက် ဘုရား သမိုင်း။

ပေမာသော အရင်းစ၍၊ ပဋ္ဌမတည်၊ မွေသရီ စေတီထူးတွင်မှ၊
မိဋ္ဌာန်ကာပဏာကြားလို့ ရယ်၊ ဖူးကြတယ်လေး။ ။

(၃။၁။၃၅) ကျောက်စာရုံးစာရေးထံမှ၊ ဘာသာပြန်ပြီးရသည်။
အမရပူရမိနယ် ရွှေကြက်ယက်တောင်။ တနင်္ဂနွေဒေဝါဋ်ရှိ

ရှေးဟောင်းကျောက်စာ။

ကောဇာသတ္တရာ၏၊ ၆ ဝဂ္ဂချစ်၊ စစ်ကိုင်း၊ တရဖျားမိဖုရား
ကြီးကောင်းမှုကျောက်စာအမိဋ္ဌာန်အချုပ်ကား။ ။ ရွှေကြက်
ယက်ဘုရား၊ ပျက်စီးသိုယွင်းသည်ကို၊ အသစ်ထပ်မံပြင်ဆင်
တည်လုပ်၊ ကျောင်းတည်ဆောက်၍၊ ဝတ္ထုကံမြေကျွန်သီး
တော်လှူခြင်းအကြောင်းကို၊ ကျောက်စာကမ္မည်းရေးသားစိုက်
ထူထားခြင်းဖြစ်သည်။

၁။ သတ္တရာ၏၊ ၆ ဝဂ္ဂ၊ တပေါင်းလပြည့် ၅ နိယံ။

၂။ နန်းထက်တက်စဉ်းသ သိဟာသူရဟု အမည်တင်
သ၊ ဆင်ဖြူရှင်မင်း။

၃။ စစ်လည်းဖြစ်သော၊ စစ်ကိုင်း မင်းဘရဖျား၏ မိ
ဖျားလေးဖြစ်ထသော။

၄။ ဆင်ဖြူ အသျှင် သးတ်မင်းတရဖျားကြီး စစ်သည်
အညာသို့လားသကားတရက်ပြည်ရောက်ကြောင်း။

၅။ အကြေသို့ လားသကား မုတ္တမတိုင်ကြွေကြက်
ယက်ပူ၍ အမည်အားဖြင့်၊ လူတွင်ထင်။

၆။ ရှားစွာသောရေမျက်နှာ ထက်ပင်သကဲ့သို့၊ သာ
သနာတော်မြတ်ထက်နှိုက်။

၇။ စေတီဟောင်းကိုမြင်ရကား၊ သဒ္ဓါနှစ်လုံးကြည်
ညိုစွာ၍ ဝမ်း။

ရွှေကြက်ယက်ဘုရားသမိုင်း။

၈။ ယ်ဖြစ်မင်းကြပ်ရ၏။ ပြုံးဖြိုးပြက် သအရောင်
တောက်ပအလွန်သုသာယာအတွက်လေး။

၉။ ထင်ရ၏။ ရှင်ပင်ကိုယ်စား သာသနာကိုလည်းပြု
ရ၏။ ကျောင်းလည်းပြုရ၏။ ထိုသို့။

၁၀။ သဗုဒ္ဓားမြတ်ကိုမှီ၍ ကျောင်းနှိုက်။ နိယံသောတ
မြက်လှည်းသောအရာသ။

၁၁။ ဟံသာတို့ကိုအခါခပ်သိမ်း။ တည်စိတ်လို၍ဘုရားကို
လည်းအခြံအရံတင့်တယ်။

၁၂။ စေလို၍။ ပစ္စည်းလေးပါး။ ဖြစ်စိမ့်သောဌာ၊ လှ
သောမြေကာ၊ ကန်တိလိအရပ်။

၁၃။ နှိုက်တန်းတတန်စိုက်တွင်စစင်မြိယ.....ရွာ
လောင်မှပေါက်ရင်း။ ၅ ဝဲ။ သံမုရင်း။

၁၄။ .....ပန်းတင်နန်းထောက် ၅ ဝဲ။.....
အင်းတတန်စိုက်တွင်ထန်းပင်ရင်း ၅ ဝဲ။

၁၅။ .....နန်းထောက် ၅ ဝဲ။ မိယံကျရွာ
၅ ဝဲ။ အင်းမတွင်အဏ္ဍပုသင် ၅ ဝဲ။

၁၆။ အပေါင်းကား၆၅ ဝဲလျှင်လှူတော်မူသတေး။ ဘု
ရားကျွန်က။ ခင်ဖြူ ခင်မောင်။

၁၇။ ငမြိယံလူ ၃ ယောက်တေး။ ဤငါပြုရသောလှူရ
သောကောင်းမှုအကျိုးအားဖြင့်လျှ ၂ သ။

၁၈။ .....လေးပြည့်စုံချင်သတည်း။ သကြား
မင်းစသော။ နတ်ခပ်သိမ်း။ မင်းကြီးတရာများစသောလူ။

၁၉။ ခပ်သိမ်း။ ဤမှတပါးသောခပ်သိမ်းသတ္တဝါတို့
လေး.....သတေး.....

၂၀။ ..... ငါလဲလှူသကောင်း မှုကိုခိုးပံ့ပါ သသူကား၊ ဤလူတွင်၌၊.....ချမ်းသာ.....

၂၁။ ချင်းဖြစ်စေသတည်း၊ တမရွှေနို့က်လည်း၊ လိုသ ဆုကိုငါနှင့်ထပ်တူ၊ ရစပါစေသတည်း၊ ဤ

၂၂။ ကောင်းမှုကို၊ ဖျက်သသူကား၊ လူတွင်နို့က် လည်းချမ်းသာမဟိ၊ ငရဲတိလျှင်ဟိစေသတည်း။

၂၃။ ဤကိုယ်အဖြစ်မှ၊ စုတေမှန်ဝယ်ထိယ်ခသော်မ ဟာအဝိစိငရဲ.....အခြိုး။

၂၄။ ဖြစ်စေလိမ့်သတည်း၊ အကမ္ဘာဘာဘုရားကို လည်းမဖူးစေသတည်း။

၂၅။ ဤကောင်းမှုကို၊ သာသနာမကုန်မချင်းတည်စေ ချင်၍သစ္စာဆိုမှုသတည်း။

၂၆။ ဤငါလှူသောလဲနှင့်၊ ငါလှူသောဘုရားကျွန်ကား အခါခပ်ထိမ်းလျှင်လုပ်ကြံပယ်စေသတည်း။

ရွှေကြက်ကျတောင်ပေါ်တွင်၊ ရှေးကတည်ထား၍
အသည်တော်များက၊ ဝဲထဲချသည်ဟုပြောစမှတ်ပြုသော
ရှေးကျောက်စာမူတော်။

ဇေယျာတု၊ မဟာနေရုရဝသထိ၊ ပါကတောဋ္ဌတိယာ၊
သဒ္ဓါတထာဝယန္တိဥဿဟာသိဒံ၊ ရာဇာဒိ၊ ရာဇိနော၊ သောဟိ
နေကရဋ္ဌိန္ဒာနံ၊ ရာဇုနံ၊ ဝရဝံသဇော၊ အတိတောနေမိရာဇာဝ
ကာတု၊ သဒ္ဓမ္မဇောတနံ၊ အနန္တပုညဝေဇဿ၊ ရတနာသိဃီ
သာမိနော သုတောအာဒိခတ္တိယောဝ၊ ရာဇဝံသာဘိ၊ ဝမိနော
ဇေယျာပူရသာမိကဿ၊ သစက္ကရဋ္ဌဝမိနော၊ ဝိဂသဗေယံ
ထထိနော အရိဓမ္မဿဘာသိကော၊ ရတနာပူရ၊ ပတိနော၊

ရွှေကြက်ယက်ဘုရားသမိုင်း။

သတိတိန္ဒသဘာတိကော၊ ဝိန္ဒောသကုဏမဇ္ဈေ ဝဒုပ္ပေ ဒဝေ
ရဘေဒိနော၊ ဣတိ အာဒိစ္စဝံသောဝအဋ္ဌင်္ဂီသမနာဂတောဝိဇီ
တာပိ၊ ယထာရာဇာ၊ အနန္တပလဝါဟနော အနေကဝုဓရတ
နာပူရ၊ ရဋ္ဌာဒိသာဝိကော အနေကစေတီတိ၊ အန္တပုညဣဒ္ဓိမာ
အနေက စေတီယာဝါသကာရကော၊ သီလဂ္ဂနော သောတဗ္ဗ
ဒီပရဋ္ဌမိသပုညကမ္မနိဗ္ဗိတော၊ အမရသင်္ကာသေ၊ အမရပူရနာ
ကော၊ အဓဇယ၊ အဘိသေကောဝ၊ ဒီက္ခတ္တံ၊ ဝန္တညာရကော
ဝတ္တဝတ္တိယ၊ ထူပေတောပဉ္စင်္ဂဇေဋ္ဌကာဒိနာယ၊ သမ္ပတ္တောဝိ
သောဇေန္တိရဋ္ဌကမ္မဒ္ဓိသာသနံ၊ တဒါပေါရာဏရာဇူဟိ ဒိန္နံပိ
စေတီယာဒိနံ၊ သာသနတ္ထံ၊ တထာစေဝ၊ ပဿာတိတ္တာ၊ အဘူတံ၊
နေဒံယုတ္တန္တံ၊ စိန္တန္တာ၊ ဓမ္မရာဇာဝိတက်ရောသနေတွာ
တတ္ထတတ္ထ၊ သဗ္ဗသေသက္ခရာနိပိ၊ ယုတ္တာယုတ္တံ၊ ဝိစာရေတွာ
ဋီတိယာ၊ သသနာသာစ၊ ပတ္တိယာစေဝ၊ ဗုဒ္ဓတ္ထံပဋိသေ
ဒိယတာတထံ။

ဤသို့ဂါထာဗန္ဓု၊ ယိလောကတို့ဖြင့်၊ ယတာဘူတဖြစ်အပ်
သော၊ အသာဓာရဏင်္ဂိသေသဂ္ဂိတော်မူသော၊ တိုင်းကြီးပြည်
ကြီးထီးဆောင်းမင်းများသခင်၊ ဆင်ဖြူများရှင်၊ ဘဝရှင်မင်းတ
ရားကြီးသည် မဟာသုဒဿနမင်းတရားအား ဘုန်းကြွမ္မာကြောင့်
ဖြစ်လာသော၊ ကုသဝတိရာဇဋ္ဌာနိသဘွယ်၊ အင်္ဂါကြီးငယ်
နှင့်ပြည့်စုံစွာ၊ မဟာရာဇာဋ္ဌာနိဖြစ်သော၊ အမရပူရ၊ နေပြည်
တော်ကြီး၊ ရွှေနန်းရွှေဘုံပေါ်ထက်၊ သိကြားမင်းအသရေတော်
နှင့်တူသော၊ အသရေတော်ဖြင့် စံပါယ်တော်မူလျက်၊ ဒေဝါနံ
ပီယာတိသာ၊ စသောမင်းတရားတို့ကဲ့သို့၊ ကျမ်းဂန်ထူးစံနှင့်
ညီစွာ၊ ရှစ်ကြိမ်တိုင်အောင်၊ ဆောင်သော၊ ရာဇာဘိသေက

မဟာမင်္ဂလာတော်၌၊ ဘုန်းကံ၊ ပါရမီတော်ကြောင့် ဖြစ်သော (သီရိပဝရာဝိဇယာနန္ဒ ယသကြိဘဝနားဒိတျဝိပတိပဏ္ဍိတ မဟာဓမ္မရာဇာဝိရာဇာ) နာမံတော်ဖြင့်၊ ကျော်စောထင်ရှားစွာ၊ ကျွန်းလေးမျက်နှာထွန်းလင်းသော၊ နေမင်း၏အရောင်အဝါနှင့်တူသော ဘုန်းအာဏာတော်ဖြင့်၊ သီရိဓမ္မာသောကမင်းတရားသည် ဘေးလောင်းတော်တို့အရိုက်အရာ တိုင်းပြည်တကာတို့ကို၊ သိမ်းရုံးပြုစုသကဲ့သို့၊ ရခိုင်ဥညံဝဘီ စသောတိုင်းကြီးပြည်ကြီးတို့ကို သိမ်းရုံးတော်မူလျက် ပြည်ထဲရှစ်မျက်နှာသာယာစည်ပင်အောင် ပြုတော်မူခြင်းနှင့်တကွ လူတို့အထွဋ်သဗ္ဗညုဘုရားသာသနာတော်ကို (၁၅၀) မကသောမြို့ရွာတို့သို့သာသနာပြုဆရာတော် သံဃာတော်တို့ကို စေလွှတ်တော်မူခြင်း (၁၅၀) မကသောမြို့ရွာတို့၌၊ သရီရဝါတ်တော်မွေတော် ရုပ်ပွားတော်တို့၏၊ ကိမ်းဝပ်ရာ ရွှေဂူစေတီတည်ထားတော်မူခြင်း၊ သဗ္ဗညုဘုရား ထင်ရှားရှိစဉ်ဘန်ဆင်းသွန်းလုပ်အပ်သော ရခိုင်ဘုရားကြီး၊ မဟာမုနိကို၊ နေပြည်တော်သို့ပင့်၍ ပြည်သူလူအပေါင်းတို့အား ပူဇော်စေခြင်းစသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ထွန်းလင်းစည်ပင်စွာပြုစုတော်မူလတ်သော ရှေးဘေးလောင်းတော်မင်းတရားတို့ သာသနာစီးပွား များစိမ့်သောဌာစေတီကျောင်းကန် သံဃာတို့ကို ချည်မှတ်လှူဒါန်းခဲ့သော ဝတ်မိုးဝတ်မြေသည် ကာလရှည်လျားသဖြင့် မသင့်မတင့် ကွယ်ပယိုယွင်းသည်ကို အမြင်တထောင်ဆောင်သော သိကြားမင်း၏အမြင်ကဲ့သို့သော ပညာတော်ဖြင့် မြင်တော်မူ၍ ပြုစုတော်မူသောလှူရင်းအတိုင်း သားတော်အစဉ် မြေးတော်အဆက် မြစ်တော်အညွန့် အမွန်ရှည်စွာ သာသနာတော် (၅၀၀၀) မတိုင်သ

မျှကာလပတ်လုံး မသုံ မဖြင်း မကွယ် မပနှိုင်းသဖြင့် သာသနာ တော်မြတ်အား ကျေးဇူးများစိမ့်သောငှါ၊ သမ္မာသမ္ဗောဓိ သဗ္ဗညု ဘုရားဆုကို ပန်ဆင်တော်မူ၍၊ သက္ကဋ ၆၈၈၃။ တ ပေါင်းလပြည့်ကျော် (၅) ရက်နေ့၌၊ စေတီဟောင်းကိုမြင်ရ ကား၊ ရွှေထီးအတွင်းတင်၍၊ ပုထိုးနှင့် ကျောင်းတည်ပြီးသော် ကျောင်းနေ သံဃာနှင့်ဘုရားပါပစ္စည်းလေးပါး ဖြစ်စိမ့်သောငှါ လှူသော။ ဝတ်မိုးဝတ်မြေ ဘုရားအားလှူသော ကျွန်သီးတော် များကို၊ မြဲမြန်စွာတည်စိမ့်သောငှါ၊ ကျောက်စာနှင့်ဆင့်၍၊ လှူ ပြန်သတည်း။

လှူသောမြေကား။ ကန်တိလိအရပ်၌ လယ်ပေါင်း(၆၅)ပဲ ဘုရားကျွန်ခင်ဖြူခင်ညိုတသားတမြေး။ ထန်း(၁)တည်(၁) စသည်တည်း။ ဤသို့မှတ်သားပိုင်းခြားလျက်ရှိသော ဝတ္ထု ကံ မိုးမြေ ကျွန်သီးတော်များသည် ဒေသတာဝန်ဖြစ်သော မြေဆီမြေ ခွန်တို့ဖြင့် သာသနာတော်မြတ်အား ကျေးဇူးများစွာတည်ပစေ ပူ၍ သမ္မာသမ္ဗောဓိသဗ္ဗညု ဆုကို ပန်ဆင်တော်မူလျက် သက္ကရာဇ် ၁၁၄၇-ခုသီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော်(၆) ရက်၊ ၅ တေးနေ့နံနက် ၄ ချက်တီးကျော် ၃ နာရီတပါး ၈ ဗီဇနာ ပြန်ပြည့်ခရာပြည့်တွင် အမရပူရရွှေမြို့တော်ကြီးတည် ရွှေနန်း သခင်ဆင်ဖြူများရှင် လက်နက်စကြာသခင် အရှင်ဘဝရှင်မင်း တရားကြီးဘုရား ရွှေကရားနှင့်ရေစက်သွန်း၍ ကျောက်စာ မှော်ကွန်းအသစ်ထူလျက် ဆင့်၍ လှူဒါန်းတော်မူပြန်သတည်း။

၎င်းရွှေကြက်ကျတောင်တော်ပေါ်တွင် ရုသေ့ သိကြား နဂါး ဇော်ကျိတို့တည်ထားခဲ့သော ရှင်ပင်နဂါးအံ့စေတီတ ဆူရှိလေသည်။

ရွှေကြက်ယက်ဘုရားသမိုင်း။

ကောက်ချက်မှတ်သားရန်။ပေါရာဏစကားများ။

- ၁။ ကံတိလိဆိုသည်မှာအောင်ပင်လယ်ကိုဆိုသည်။
- ၂။ ထန်းဆိုသည်မှာ ဈေးကိုဆိုသည်။
- ၃။ တည်ဆိုသည်မှာ ကူးတို့ကိုဆိုသည်။

နမောတဿ၊ဘဂဝတော၊အရဟတော၊သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

သက္ကရာဇ်၊ ၁၂၁၁ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလပြည့်ကျော်(၅)ရက်
နေ့၊ အမရပူရမြို့နန်းကို စတုတ္ထစံမြန်းတော်မူသော၊ ပုဂံဘုရင်
၏ မယ်တော်ကြီးဘုရား၊ သီရိပဝရတိလောကရတနာမင်္ဂလာ
ဒေဝီ တည်ထားရေးမှတ်စိုက်ထူခဲ့သော၊ ရွှေကြက်ယက်စေ
တီတော်၏အရှေ့မြောက်ဘက်တနင်္ဂနွေဒေါင့်ရှိကျောက်စာကို
ရေးကူးတော်ပြုသည်မှာတဘက်ပါအတိုင်း ဖြစ်လေသတည်း။

ရွှေကြက်ယက် ဘုရား ကျောက်စာ။

နိယျာနိကံ၊ နိဗ္ဗေဓိကံ၊ နိစ္စံဝန္တေနိရာဂဏံ၊
နိသေပိတံ၊ နိဝါနဉ္စ၊ နိဘျံဂဏံ၊ နိရုဇ်ဏံ
(တြာဂါယာ၊)

နာနာရဋ္ဌအဘိနဘော၊ မန္ဒိတုဝသသီရိကံ၊
ပဇ်ရက္ခတုနောရာဇာ၊ ဓမ္မနရဋ္ဌဝါသိတံ၊
(ပထျာဝတ္တဂါယာ၊)

နိယျာနိကံ ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ တွက်မြောက် ခြင်းကို ပြုတော်မူ
တတ်ထသော၊ နိဗ္ဗေဓိကံ သစ္စာလေးပါးတရားကို ထိုးထွင်း၍
သိတော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားကို အဟံ၊ အက္ခန္တံ သည် နိစ္စံ
အဖြူ ၊ ဝန္တေနိ ရှိခိုးပါ၏ ၊ နိရာဂဏံ ၊ ရာဂကင်းခြင်းကိုပြုတတ်

ထသော၊ နိသေဝိတံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မပြတ်မှီဝဲအပ်ထ
 သောနိဝါနဉ္စမဂ်ဖိုလ်၏ အာရုံဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာန်တရားတော်ကို
 လည်းကောင်း၊ နိဘျံ၊ ဘေးမရှိထသော၊ နိရင်္ဂဟံ၊ ကိလေသာ
 မရှိထသော၊ ဂဏဉ္စ၊ သံဃာတော်ကိုလည်း ကောင်း၊ နိစ္စံ၊
 အမြဲ၊ ဝဇ္ဇေ၊ ရှိခိုးပါ၏။

နာနာရဋ္ဌအဘိနတေ၊ အထူးထူးသောတိုင်းကြီးပြည်ကြီး
 တို့၏ဥက္ကဋ္ဌတော်ရာ၊ မဟာအမရတ္တပြည်ကြီး၌၊ သာသိရိကံ၊ ဘုန်း
 ပညာရှိသော၊ မဇ္ဈိတု ဝ၊ မန္ဒာတ်စကြာ၊ မဟာသုဒဿနမင်းကဲ့
 သို့၊ နောအမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ရာဇာ၊ ရေမြေသနင်းဘဝရှင်မင်း
 တရားသည်၊ ရဋ္ဌဝါသိကံ၊ တိုင်းနေပြည်သူဖြစ်သော၊ ပဇံ၊
 သတ္တဝါကို၊ ဓမ္မေန၊ မင်းတို့ကျင့်ရာတရားဖြင့်၊ ရက္ခတု၊
 စောင့်တော်မူစေသတည်း။

အသင်္ချေချေ၊ လွန်လေကမ္ဘာ၊ ကပ်များစွာတွင်၊ ဗုဒ္ဓါယု ဝ၊
 ငါးဆအထွဋ်၊ ကမ္ဘာမြတ်ထက်၊ နေနတ်စဉ်လာ၊ မဟာသမ
 တ၊ ဝရမန္တာတု၊ နွယ်မြစ်ရှစ်သောင်းနှစ်ထောင်၊ ရန်ဘောင်
 ပယ်နှိပ်၊ တကျိပ်နှစ်ယောက်၊ မင်းမြောက်နှင်နှင်၊ သာကီဝင်
 တို့၏၊ ဦးစွန်းအဖျား၊ တရားဓမ္မရာဇ်ဖြစ်တော်မူသောသဗ္ဗညု၊
 ဘုရားသည်၊ သံသာရသာဂရ၊ ဩစာလေးဖြစ်၊ မွန်းကျ
 နှစ်သော၊ သတ္တဝါအနန္တ၊ ဝေဏေယျတို့အား၊ သနားမေတ္တာ
 ကရုဏာဥာဏ်၊ ဝေဘန်ပြဋ္ဌာန်းတော်မူ၍၊ အသင်္ခတအာဘယ
 မည်တင်၊ တေးမဲ့လွင်သို့ကယ်တင်ဆယ်ယူပို့၊ တော်မူလိုသော
 မနောအဓိဋ္ဌာန်သန်တော်မူလတ်သကား။ ။

ဒီပဏီရာခြေတော်ရင်း၌၊ နိယတဗျာဒိတ်၊ ဘိသိက်မင်္ဂလာ
 ရှစ်ဖြာခိုင်လွန်း။ အောင်ပန်းထိပ်ပြင်၊ ပန်ဆင်တော်မူပြီး။ ။

တိတ္ထောတာဝရေယျံ၊ မုတ္တောမောဝေယျံ၊ ဗုဒ္ဓေါပေါဝေယျံ၊
 ဝန်ခံကြိမ်းပ၊ မြွက်ဟံသုံးခွန်း။ သိန့်ညွှန်းမှုအပ်သော စကားတော်
 နှင့်အညီ၊ လေးသင်္ချေနှင့်ကမ္ဘာတစ်သိန်း။ ပါရမီတော်ကို ဖြည့်
 ကျင့်တော်မူသဖြင့်၊ ဘုရားအဖြစ်သို့ရောက်တော်မူလျှင်၊ လေး
 ဆယ်ငါးဝါ ကာလ အညာတ ကောဏ္ဍညအစ၊ သုဘဒ္ဒအဆုံး။
 ပေါင်းရုံး ပရိသတ် လူနတ် ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါဘို့အား။ တရားအ
 မြိုက်တိုက်တော်မူ၍၊ နောင်ဘန်မြင့်ကြာ၊ ဝါလွန်ခါ၌၊ ခေမာရပ်
 ဌာန်း၊ နေရဟန်သို့၊ လမ်းမှန်ထုပ်ချောက်၊ အစဉ်တလျှောက်-ငါ
 နောက်မသွေ လိုက်ပါစေဟု၊ နှစ်ရေပိုင်းခြား၊ ထားတော်မူပြီး။
 ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူသည့်နောက်၊ သာသနာတော် ၂၃၉၀၊ က
 လိယုတ်သတ္တရာဖ်နှစ်နှင့်တချိန်၊ ကောဝိန်ကောဇာ၊ အသာသင့်
 လျှော်၊ ထိုခါသော်တည်း၊ မဟာသမတာ၊ အာဒိစ္စမျိုး၊ ဘေးဘိုး
 ဘုန်းမီး၊ တကြီးဘခင်၊ သာကီဝင်တို့၏အရိုက်အရာ၊ ဇမ္ဗူဒီပါ
 သင်းကျပ် ကေရာဇိတကာ၊ ဦးညွတ်ရာသော၊ မဟာအမရ၊ အ
 တုလရိပ်ငြိမ် ပြည်ရန်နှိမ်ကို။ အကြိမ်လေးပါး ရထားစကြာ၊
 အလာချိန်သင့်ဖြူဝန်းတွင်လျက်၊ လေးဆင့်ဗြဟ္မစိုရ်၊ ဖြူညှိနှော
 နှိုး၊ ကြာတောကြီး၌၊ ရာဇဝရာဇိမာယာ၊ သဒ္ဓါသီလ၊ သင်္ဂဟ
 အပရိ ဟာနိယ ပါရမီ၊ တွန်းပြိုင်ချီသော၊ ဇိဝဇိုးအရုံးကြိုးကြာ
 သံတို့ဖြင့်၊ အညံ့မစွဲ ဖြစ်၍၊ မြတ်သော စကြာဝတေးမင်း၏၊
 အသရေကို ဆောင်တော်မူသတည်း။

ထိုအခါ၊ အမရပူရဒုတိယ မြို့နန်း၊ ကြဌန်းပိုက်ထူ၊ အစိုးယူ
 လျက်၊ သယမ္ဘူယာဉ်သာ၊ သမုဒ္ဒရာ မဟာနဝဒတ် အိုင်မြတ်
 သီတာ၊ ရေဂင်္ဂါတို့ဖြင့် မုဒ္ဓါဘိသိက် မထိပ်မရွံ့ တင်းတင်းခံ
 သောဝင်းလျှံမဏိ လင်းလင်းညိုမျှသီရိပဝရ တိလောကမဟာ

ရတနာ ပဒုမာဒေဝီ တံဆိပ်နာမံတော်ရှိသော မယ်တော်မိ ဖုရားခေါင်ဖုရားသည်။ အသန္တိမိတ္တာမိဖုရား၊ အနုလဒေဝီမိ ဖုရားကြီးတို့ကဲ့သို့၊ သာသနာတော်၌၊ မဆုတ်မနစ်ကြည်ညို တော်မူလတ်၍၊ ။ အသောင်းအသိန်း အကိန်းသင်္ချေ မရေမ တွက်နိုင်သော ကံကျွေးလက္ခ ပရိကမ္မဒါတဗ္ဗတို့ဖြင့် ဖုထိုးစေ တီ သရီမွေပုံစည်းခုံဂူကျောင်း၊ တန်ဆောင်းစရပ် အစရှိသော အလှူတော်၊ ကုသိုလ်တော်တို့ဖြင့်၊ ရောင့်ရဲတော်မမူ ဘေး လောင်းတော် သိရိဓမ္မာသော ကမင်းသည် ဘုရားပရိနိဗ္ဗာန်စံ ယူတော်မူသည့်နောက် သာသနာတော် ၁၂၀ ခုနှစ်၊ ရှင်မဟာ မောဂ္ဂလိပုတ္တ တိဿထေရ်မြတ်နှင့် မန္ဒာဂီရိတောင်ထိပ်ဝယ် ကြွက်မင်းဖြစ်၍၊ မွေ့လျော်ဘူးသည်ကို အစွဲပြုသဖြင့်၊ ဓါတ် တော်မွေတော်တို့ကို ဋ္ဌာပနာ၍ စေတီတော်ကို လက်မွန်အစ တည်လုပ်သည်။ ။ ထိုနောက်၊ သာသနာတော် ၁၅၉၃၊ ကော ဇာသက္ကရာဇ်၊ ၄၁၁ ခုရောက်သောအခါ အရိမဒ္ဒနာ ပေါက္ကာ ရာမပြည်ကြီးကို အစိုးရသော အနော်ရထာမင်းကြီး ထပ်မံ တည်လုပ်တော်မူသည်။

ထိုနောက်၊ သာသနာတော် ၁၇၂၉၊ ကောဇာသက္ကရာဇ်၊ ၅၄၇ ခုရောက်သောအခါ၊ နရပတိစည်သူမင်းကြီးထပ်မံတည် လုပ်တော်မူသတည်း။ ။ ထိုနောက်၊ သာသနာတော် ၁၈၇၀၊ ကောဇာသက္ကရာဇ်၊ ၆၈၈ ခုရောက်သောအခါ ဇေယျာပူရပြည် ကြီးကို အစိုးရသော တရဖျားမင်းကြီး၊ မယ်တော်မိဖုရားထပ် မံတည်လုပ်သည်။ ထိုနောက် သာသနာတော် ၁၉၁၃၊ ကော ဇာသက္ကရာဇ်၊ ၇၃၁ ခုရတနာပူရ အစွဲပြုသည်ကို အစိုးရသော မင်းကြီးစွာစော်ကဲထပ်မံတည်လုပ်သည်။ ။ ထိုနောက် သာ

သနာတော် ၂၃၀၇၊ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၁၂၅ခု၊ ရတနာပူရ
 တတိယမြို့တည်၊ ဘိုးတော်ဆင်ဖြူရှင် မင်းတရားကြီးဘုရား
 ထပ်မံတည်လုပ်တော်မူသည်။ ။ ထိုနောက် သာသနာတော်
 ၂၃၄၅၊ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၁၇၃ခု၊ အမရပူရ ပဋ္ဌမမြို့
 တည် ဘိုးတော်မြတ်ရင်း မင်းတရားကြီးဘုရား၏ သားတော်
 ကြီးသီရိမဟာဓမ္မောဘိဇယ သီဟသူရ တံဆိပ်နာမတော်ရှိ
 သော အိမ်ရှေ့ဘုရားထပ်မံတည်လုပ်တော်မူသည်။ ထိုနောက်
 သာသနာတော် ၂၃၆၆၊ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၁၈၄ခု၊ ရတ
 နာပူရ စတုတ္ထမြို့တည် မင်းတရားကြီးထပ်မံတည်လုပ်တော်
 မူသည်။ ။ ဤသို့လျှင်၊ အဆင့်ဆင့်ရှစ်ဌာနတိုင် ကိုးကွယ်
 သော စေတီတော်သည်။ ကာလရှည်မြင့်သဖြင့် မန္ဓာဂီရိ
 တောင်နှင့်တကွ ပြိုပျက်တိမ်းယိမ်းလေသည်ကို ငွေတော်
 အင်္ကျီသပြာ ၈၃၀၀ ကျော်ထုတ်တော်မူပြီး ၊ စာရေးကြီးမ
 ဟာမင်းကျော် မင်းထင် မှူးကြီးကြပ်မ အတိဥဿာဟရိုးရင်း
 ရသောအားဖြင့် အသစ်ပြင်ဆင်တည်လုပ်ရာ၊ ဌာပနာတော်အ
 ခဏ်းကား၊ ။ ဓါတ်တော်ဆူရေ ၉၈၁၊ ရွှေဆင်းထုဆူရေ ၈၊
 ငွေဆင်းထုဆူရေ ၆၇၄၊ ဖလ်ဆင်းထုဆူရေ ၁၊ ပယင်းဆင်း
 ထုဆူရေ ၁၊ ကြေးဆင်းထုဆူရေ ၃၉၊ ခဲဆင်းထုဆူရေ
 ၁၀၀၀၊ အနွှာ ကျောက်ဆင်းထုဆူရေ ၆၊ ကျောက်ဖြူ
 ဆင်းထုဆူရေ ၃၀၊ သစ်ဆင်းထုဆူရေ ၆၊ ရှင်သီဝလီဆင်း
 ထုဆူရေ ၁၊ ရှင်ဥပဂုဏ်ဆင်းထုဆူရေ ၁၊ များကိုဌာပနာ
 မှု ပြုတော်မူသတည်း။

ရှိရင်းစေတီတော်ဟောင်း ရင်ပြင်တော် ပြိုပျက်ကျဉ်း
 မြောင်းလေသည်ကို အသစ်ထပ်ဆင့် အသင့်အတင့်၊ ၆ တောင်

ဘွင့်၍ မြေမှသည် တောင်ထိပ်ထိ၊ သာရုတ်အင်္ဂတေမွန်းမံစေ
 ပြီး သာသနာတော် ၂၃၉၀၊ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၀၈ခု၊
 တပို့တွဲလအထွက်ခုနစ်ရက်တာနဂီဇ္ဇေနေ့၊ ကောင်းမြတ်သော
 အခါတော်နှိုက် စတည့်လုပ်စေသည်ကား၊ ဘိနပ်အချင်း ၃၄
 တောင်၊ အရပ်ချောင်းသီကုန်၊ စုစုပေါင်း၊ ၅၄ တောင်တမိုက်၊
 ကြေးချောင်းသီးအချင်း ၂ တောင် ဒါ၊ အရပ် ၃ တောင်၊ ကြေးချိုန်
 ၂၈၉၅ပေ၊ ကြေးစသောင်း ပန်းဘောင် ဆည်းလည်းကြေးချိုန်
 ၃၇၁ပေ၊ နှစ်ချကြေးချိုန် ၃၂၆၆ပေ၊ သံထီးအချင်းနှစ်တောင်တ
 မိုက်လေးသစ်၊ ရွှေပိန်းအရပ်ငှက်မြတ်နားထီး ၉ တောင်၊
 ငှက်မြတ်နားရွှေသား၊ ပတ္တမြားစီ ၁၊ အချိုန်ရွှေနီ ၁ပေ၊ စေတီရံ
 ထီး ၄၊ မြူတာထီး ၈၊ အာရုံခံစေတီထီး ၁၊ ရွှေပိန်းမနုဿဇီ
 ဟလေးများနှင့် မဟာရံတံတိုင်း လေးမျက်နှာ၊ အရပ်ရပ်စေ
 တီထော်ထက်ဝန်းကျင်၊ ပြုပျက်သည်ကို ပြင်ဆင်လုပ်ဆောင်
 ရာ ကုန်ဝင်သည့်အခွင့်ရေစုစုပေါင်း ၆၆၁၅၆၇၊ ဤသို့ဋ္ဌာဝ
 ရဝတ္ထု ပြုဘွယ်ကိစ္စကုန်ပြည့်စုံစေ၍၊ စေတီတော်ကို နဝရတ်
 ဘုကြီး ရွှေထီးအထွင်တင်တော်မူသတည်း ။

ထိုမှတစ်ပါး၊ မှူးတော်မတ်တော် ဆွေကျွန် မျိုးကျွန်၊ ဝန်စာ
 ခေးကြီး သင်းသီးပတ်ချုပ် စုအုပ် စုသိမ်းတို့လည်း၊ နိဗ္ဗာန်
 မြေခိုင် မတိုင်သမျှ ဘဝများစွာ သံသရာ၌၊ မကွာမကွေ စက်
 ရွှေတော်ရိပ် ဦးထိပ်ရှက်တင်၊ ပန်ဆင်လိုသော၊ မနောပဏိဓိ
 ရှိသောအားဖြင့်၊ ရွှေဘုန်းတော်မြတ်ကို ခိုယှုံ အပ်သော၊ ပစ္စည်း
 ဓမ္မိယာ မြတ်ဥစ္စာတို့ကို၊ စေတနာသန့်သန့် လွတ်လွတ်စွာ
 လျှက် အသျှင်ဘဝရှင် မင်းတရားကြီးဘုရား၊ မယံတော် အ
 သျှင်မိဖုရားခေါင်ကြီး၊ ဘုရားတို့အား၊ ကုသိုလ်တရား၊ မိုးဖျား

ထပ်ဆင့် မြင့်တော်မူစေခြင်းငှာ၊ အသီးသီး တည်ထားဆောက်
 လုပ်ကြသည်ကာ၊ စေတီတော် မြောက်မျက်နှာ အာရုဏ်
 ခံလည်ပေါ်စရပ် ယွန်း ၆ ဆင့် ရွှေပိန်းလိုဏ်တွင်း ဆင်းထု
 တော်မှန်တန်းဆာဆောင်း ရွှေပိန်းဘုရား မယံတော်ဘုရားဝန်
 သတိုးမင်းကြီး၊ မဟာမင်းလှမင်း၊ တင်ဆောက်လုပ်သည်။
 ၎င်းအရှေ့ မျက်နှာ အာရုဏ်ခံ တန်ဆောင်းလေးထပ် မုခ်လေး
 မျက်နှာ၊ အတွင်းမှန်ချယ်၊ အောက်မားဝန်၊ အတွင်းဝန်၊ မေရုဠ
 ယမြို့စားသတိုးမင်းကြီး၊ မဟာမင်းခေါင်၊ မင်းထင်ဆောက်
 လုပ်သည်။ ၎င်းလိုဏ်အတွင်း၊ မှန်တန်းဆာဆောင်း ရုပ်ပွား
 တော် ရွှေပိန်း စာရေးကြီး မဟာမင်းကျော် ရာဇာတည်ထား
 လုပ်ဆောင်သည်။ တောင်မျက်နှာ၊ အာရုဏ်ခံလည်ပေါ်စ
 ရပ် ယွန်း ၆ ဆင့် ရွှေပိန်း လိုဏ်အတွင်း ရုပ်ပွားတော်မှန်တန်း
 ဆာဆောင်း ပဏ္ဍိတ်မှန်ချယ် ရွှေပိန်း စာရေးကြီး၊ မဟာမင်း
 ကျော်မင်းထင်၊ တည်ထားဆောက်လုပ်သည်။ ။

အနောက်မျက်နှာ၊ အာရုဏ်ခံစရပ် ယွန်း ၆ ဆင့် ရွှေပိန်း
 လိုဏ်တွင်း ရုပ်ပွားတော်မှန်တန်းဆာဆောင်၊ ရွှေပိန်း ပြည့်စွ
 တောင်မြို့ဝန်၊ သတိုးမင်းကြီး၊ မဟာမင်းလှမင်းခေါင်ကျော်
 ဆောက်လုပ်သည်။ ကြက်မောင်နှစ်မ အရပ် ရွှေပိန်းချလုပ်၍
 ထားရန် အုဋ္ဌိပြသဒ် အနောက်ဝန်ဝေါကြီးမှူး မင်းကြီးမဟာ
 မင်းလှသူရိန် တည်လုပ်သည်။ ထိုမှတစ်ပါး၊ တောင်ပေါ်မဟာ
 ရံအတွင်း အရှေ့တောင်ဒေါင့်တွင် စာရေးကြီး မဟာမင်းလှ
 မင်းထင်ကျော်က၊ တည်ထားဆောက်လုပ်သည့်၊ စေတီ
 တော်ဘုရားသီး၊ မုခ်ပဏ္ဍိတ် မှန်စီကျောက်ဆင်းထုတော် တန်
 ဆောင်းသုံးထပ်မှန်စီရွှေပိန်း၊ စာရေးကြီး မဟာမင်းထင်သိ

ဟာသုက အနောက်တောင်ဒေါင့်၊ ဘုရားနှင့်၊ တန်ဆောင်းလေးထပ် မုခ်သုံးမျက်နှာမှန်စီရွှေပိန်း။ ။ဘဏ္ဍာစိုး၊ မဟာမင်းသွမင်းထင်က အရှေ့မျက်နှာ တောင်လတ် စောင်းဘုန်းမြောက်ဘက် ကုသိုလ်တော်ဥမင်ဂူ မုဋ္ဌောအတွင်းအရပ်တော်ဘုရားဦးစရပ် အသီးသီးတည်လုပ်သည်။ ။အရှေ့မျက်နှာ၊ တာဝတိန်သာ ပဏ္ဍုကမ္မလာနဂိုရ် တောင်မြင်းရိပ်မှ သင်္ကေသသို့ တက်ကြွတော်မူရန်၊ သိကြားဘန်သော၊ မဟာသုဒဿန၊ နတ်လမ်းမနှင့်တူသော စောင်းတန်းကိုလည်း၊ တံဆိပ်စားမင်းသွီးကတည်လုပ်သည်။ ဘုရားမြောက်စောင်းတန်း အရှေ့ဘက် တောင်ခါပန်းတွင်၊ ဆင်ဝန်ရိုးတားမြို့စား၊ သတိုးမင်းကြီး မဟာမင်းလှမင်းထင်က သုံးထပ်ကျောင်း၊ ရှေ့ဆောင်တောင်ယွန်း ၂ ဆင့်ပါဆောက်လုပ်သည်။ ။ဤသို့လျှင်၊ ရထားစီးခြင်းမင်းတကာတို့၏၊ သခင် ရာဇုတ္တမယထာဘူတ ဂုဏဝိသေသ ပုညာတိဓဇ ပြုအပ်သော အောင်တံခွန်ရှိတော်မူသော၊ အမရပူရ စတုတ္ထသီရိ ရွှန်းရွှန်းညိုသော ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်းသခင် ရေမြေသခင် အသျှင် ဘဝရှင်မင်းတရားကြီး၏ မယ်တော် တောင်နန်းညာတင် အသျှင်မိဖုရားခေါင်ကြီးဘုရားသည်။ သုနာပရန္တတမ္ပဒီပ တိုင်းမဦးစွန်းအဘက်ကျွန်းသော မန္တာဂိရိ တောင်ထိပ်၌၊ လူနတ်ပြဟွာ သတ္တဝါအပေါင်းတို့အား၊ အကျိုးစီးပွား များစေငှာတည်သည်မှ၊ ရှစ်ကြိမ်မျောက် ပျက်စီးယိုယွင်းလေသည်ကို၊ ဘေးလောင်း၊ ဘိုးလောင်း၊ မင်းကောင်း၊ ဓမ္မရာဇ်တို့ ပြင်ဆင်တည်လုပ်သည်နောက် ၉ ကြိမ်မြောက်အခါ မန္တာဂိရိတောင်နှင့်တကွစေတီတော်ပြိုပျက် ယိုယွင်းရှိသည်ကို မှူးတော်မတ်တော် ကျွန်တော်မျိုး အပေါင်းနှင့်တကွ

သိကြားနေရာ၊ တာဝတိန်သာဘုံဆင့်၊ ဗမာန်မြင့်သကဲ့သို့ အသန်းအသိန်း အကံန်းကုဋေ လနေမီးသျှ မစံထွန်းဝင်း ညှိး ညှိးလင်းသော၊ စေတီတော်မြတ်ကို၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ပုဂ္ဂို ကမ္မဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊ ကုန်ပြည့်စုံစေပြီး။ ။ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၁၁ ခု၊ တပို့တွဲလပြည့်ကျော် (၅) ရက်နေ့၊ စေတီတော် သို့၊ တွက်တော်မူ၍၊ မယ်တော်အသျှင်မိဖုရားခေါင်ကြီးဘုရား။ သီရိပဝရ တိလောကရတနာ မင်္ဂလာဒေဝီ အမည်တော်ရှိ သော သွီးတော်ဘုရားသည်၊ တရားလေးညီမဲ့နှစ်သိမ့် စမ္ပါယ် တော်မူလျက်၊ ဘုရားအမျိုးရှိသော၊ ဆရာတော် သံဃာဘော် တို့အား၊ ဆွမ်းဘောဇဉ် အမြှိန်အရသာနှင့်တကွ ပရိက္ခရာရှစ် ပါး အဦးထားသဖြင့် ဒေယျာဓမ္မဒါတဗ္ဗလှူဘွယ် တောင်ငယ် ရှိလောက်၊ ပြူးမောက်ထပ်ပခု ပုံလတ်ပြီး၍၊ အနုမောဒနာသ ဘင်ယင်တော်မူသည်။ ။ သာသနာတော်၊ ၅၀၀၀ ပတ်လုံး မ ဆုံးမပျက် ရှေ့ကြက်ယက်စေတီတော်ကို အမွန်ရှည်စွာတည် စိမ့်သောဌာဏျှိကျောက်စာသံပိုင်းကို လောကလက္ခ ဏာအင်္ဂါ ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ တံဆိပ်ဝန်းမင်းလှရာဇကျော်ထင် ကိုထိုးစေသတည်း။ ။

မင်္ဂလာနေ့ခြည်တွန်းလျှံလည်သာ။ ရှေ့ပြည်အမရ၊ သည် ဌာနဝယ်၊ စတုတ္ထမှန်ပျ မန္တာတုသို့၊ သမုတိဖျားမင်းတရား၏၊ ပတ္တမြားဥက္ကဋ္ဌ၊ မယ်တော်မြတ်လျှင်၊ ဝဋ်သံသရာလွတ်စေ ဌာဖြင့်၊ မြင့်ကြာရှည်လျှား၊ တို့ဘုရားမူ၊ မျိုးခြားတစ် ကြက် မင်းဖြစ်၍၊ နှစ်ဆစ်ရှည်ကြူး ပျော်ခဲ့ဘူးသား၊ ပြူးပြူးမြင့်စွာ ဆင့်ဆင့်သာသည်။ မန္တာဝီရိ၊ မည်ရှိအခေါင်၊ ကြက်ယက် တောင်ထက်၊ ဘုန်းရောင်တောက်ပ၊ အသောကလျှင်၊ အစတည်

၍၊ ရှစ်ကြိမ်စေ့ ထွင်း၊ ဓါတ်မွေ့ မှီရာ၊ စေတီသာနှင့်၊ ဘယ်ညာ
ရှေ့နောက်၊ ကြွေကြွေ ရောက်သည်၊ တောင်မြောက်ပြိုပျက်
ကိုးကြိမ်ဆက်သား၊ သေလက္ခရာနန်းစဉ်စာကို၊ မဟာမင်း
ထင်၊ မည်တွင်စည်သူ၊ ဝေဘူတောင်ထိပ်၊ ကျောက်ရောင်ရိပ်
သို့၊ တံဆိပ်ခြားပိုင်း၊ ချိုးဝှဲလှိုင်းသည်၊ သံပိုင်းကျောက်စာ
နိဒါန်းတည်း။ ။

ရွှေကြွက်ယက် မန္တာဂိရိတောင်၏ စနေဒေဝီနှင့်ရှိ တောင်ပြိုသည့်နေရာ
ရွှေကြွက်ယက် တောင်ပြင်သည့်အကြောင်း-ကျောက်စာ။

နမောတဿ၊ ဘဂဝတော၊ အရဟတော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ကုက္ကု၊ ရုရာဇကာလမ္ဘိ၊ သတ္ထာနောဇ္ဇဝါသတိ၊
မန္တာဂိရိတိသညာတေ၊ ဂင်္ဂါတိရေသုဒဿနေ၊
စိရံဋ္ဌာတုမဟာသေလော၊ စေတီယခါပုခါရကော၊
ဝန္ဒာမသိရသာမယံ၊ နိစ္စံစေတီယပဗ္ဗတံ။ ။

(ပထျှာဝတ္ထဂါထာ။)

နော၊ ငါတို့၏၊ သတ္ထာ၊ လူနတ်ဗြဟ္မာသတ္တဝါတို့အား၊ ချမ်း
သာသုံးပါးခံစားရကြောင်း၊ ကောင်စွာမပြတ်ဆုံးမတော်မူပေ
တတ်သော မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်၊ ကုက္ကု၊ ရုရာဇကာလမ္ဘိ၊
ပါရမီမကျက်နှုစဉ်လျက်ဝယ်၊ ကြွက်မင်းမောင်နှစ်မဖြစ်တော်
မူသောအခါ၌၊ ဂင်္ဂါတိရေ၊ ဇရာဝတီနဒီရှေ့ဘက်ယက်ဘဝဲ
ဘဲကြလဲရစ်ကျော့ဝဲကတော့နှင့် စွယ်မောမြဲရိပ်မြစ်ကမ်းထိပ်
၌၊ သုဒဿနေ၊ စစ်ထိုင်းကမျော် ထင်ပေါ်ထွန်းဝအင်းဝကပူး
မြောက်စူးစူးဝယ်အထူးစာင့်တယ်ရူမြင်ဘွယ်ကောင်းထသော
မန္တာဂိရိတိ မန္တာဂိရိတောင်ဟူ၍၊ သညာတေ၊ ကောင်းစွာထင်

ရှားသောဣပေဗ္ဗတေ၊ ဤရွှေကြက်ယက်တောင်မြတ်၌၊ ဝေ၊ စင်
စစ်၊ အာဝသတိ၊ ခိုထောင်ကြက်ထောင့်အရပ်၌ ကျက်စားကာ
ခိုထောင် ကြက်ထောင့်အရပ်၌ ဇရာဝတီ မြစ်ယံကိုကွန်းပြန်
ဘက်ကျလျက် မျှတသောတွေပျော်နေတော်မူဘူးလေပြီ၊ စေ
တီယ ခါတုခါရကော၊ ခါတုစေတီမွေသရီခါတ်မြတ်အပေါင်း
ကို ဆောင်ရာဖြစ်ထသော၊ ယောမဟာသေလော၊ မန္တာဂီရိမည်
ရှိယခေါင် အကြင်ရွှေကြက်ယက်တောင်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
သောမဟာသေလော၊ ထိုတောင်မြတ်သည်၊ စီရံ၊ ပါးထောင်
သာသနာရှည်ကြာမြင့်ညောင်းအောင်၊ ဗ္ဗာတု၊ တည်တော်မူပါ
စေသတည်း၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ တံစေတီယပဗ္ဗတံ၊ ရစ်ဝန်းရေ
ညို ကျန်းသိဟိုဠိဝယ် ရွန်းစုံတင့်ထွ၊ စေတီယဂီရိတရှိနိုင်
လတ်ရိုသေပူဇော်ထိုက်သော ထိုတောင်မြတ်ကို နိစ္စံ အမြဲသိရ
သာ၊ ဦးခေါင်းရတနာမြတ်အင်္ဂါဖြင့်၊ ဝန္တာမ၊ ရိုသေမြတ်နိုးရှိနိုးပါကုန်၏

သဗ္ဗလေးဖြာ ကမ္ဘာကပ်ပေါင်း တသိန်းညောင်း၍ ကံနိုး
ဆောင်းအစွန်း၊ ကျန်းခဲစေပြီး၊ အတီးရှေးခါသာရမဏ္ဍကမ္ဘာ
မထက် ဉာဏဆီမီး တန်ဆောင်ကြီးကိုညီးညီးထွန်းပြောင်ထူ
ထောင်ပြုရတော်မူတတ်ရကား၊ ဒီပက်ရာသညာတံဆိပ်တွဲ
တော်နိုင်လျက် နှစ်ကျိပ်ငါးမြောက်ဘုန်းတော်တောက်သော
ရွှေမှောက်ဓမ္မရာသောကာမိပတိမုနိထွန်ဖျား၊ မြတ်ဘုရားလျှင်
ထင်ရှားပွင့်တော်မူသတည်း။

ထိုရောအခါ၊ ငါတို့ဂေါတမ လောကသင်းကျစ် ဓမ္မရာဇ်
ကား အဘိဇန္ဓ ဗြဟ္မဏမျိုး အရိုးသန့်စွာ ရတနာရွှေငွေ အနေ
ကကော့ခိုကြွယ်ပျော့ရှိလျက် သာဂိသခင် ပညာတွင်လည်း
ပေဒင်သုံးပုံနှင့်တကွ ဣတ္ထိပူရိသလက္ခဏာ ကြန်အင်္ဂါအတတ်

• ရှုကြက်ယက်ဘုရားသမိုင်း •

တဘက်ကမ်းခတ်သဖြင့်၊ ဝေဒတ္တယ ပါရဂူဆရာတစ်ဆူဖြစ်
 တော်မူသော သုမေဓာမည်ရ၊ ဗြိဟ္မဏပုဏ္ဏားဖြစ်၍၊ မွေနှစ်
 ရတနာ ဥစ္စာခန်းနား များစွာသော အသုံး အဆောင်တို့ကို သို
 သူယူစေ ပေးဝေစွန့်ကြဲခဲ့ပြီးလျှင်၊ တောကြီးထိပ်ည ဝဇ္ဇိက
 တောင်ယံ၌၊ ကေဆံကျစ်ခွေ လျှော်တေ့ဖွဲ့စည်း၊ အရည်းခ
 လေ့ ကျင့်သိမ်မွေ့သော ရသေ့ သူမြတ်အဖြစ်ဖြင့် ဈာန်အထိ
 ဉာဏ်၊ တိနိယာဉ်ကွန့်ပျံ၊ ချမ်းသာခံလျက် နေတော်မူစဉ်
 သဗ္ဗညုတ၊ တိလောကသခင်၊ ဒီပင်္ကရာ စောမြတ်စွာလည်း
 ဒေသစာရိ ချီ၍ကြွယွမ်း ခရီးလမ်းတွင်၊ ရှိ ညွှန်ပြင်ထက်
 အသျှင်သုမေဓာ၊ သဒ္ဓါဇောပြတ်၊ ရသေ့မြတ်ကား၊ အလျား
 မှောက်ခုံ၊ လက်စုံဦးတင်၊ ညွှန်ပြင်ပြတ်စပ် လျောင်းကာဝပ်
 လျက် သဗ္ဗညုဇာတော် ရကြောင်းမျှော်၍၊ ညွှန်ပေါ်စင်းစင်း
 တံတားခင်းတော်မူသတည်း။ ။

ထိုအခါတွင်၊ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား လူထွဋ်တားလျှင်
 ရသေ့ရှင်၏ ဆံကျင်ဦးထိပ်၌ စက်ရိပ်တန်နား ဗျာဒိတ်ထား
 တော်မူသည်မှာ မဟာပထ ခရီးမတွင် ရှိ ညွှန်ပြင်ထက်ရင်
 ဖြင့်ဝပ်စင်း တံတားခင်းသော သုမေဓာဟူ ရသေ့ဖြူသည်
 သာရမဏ္ဍာနာမမည်သာ ဤကမ္ဘာမှ အနာဂတ ကာလရှည်
 လျား ဘုရားငါးဆူ ပွင့်တော်မူမည့်၊ ပရဘူပဝရာ မဟာဘဒ္ဒ
 မည်သော၊ ကမ္ဘာအထိ စတ္တာရိ အသင်္ချေယာနိ ကပ္ပသတ
 သဟာထာနိ၊ ဝါဠိပိန့်ထွေ ဝဏန်းခြေအားဖြင့် သင်္ချေလေးဖြာ
 ကမ္ဘာတစ်သိန်း၊ တွက်ကိန်း ပြည့်မြောက်သောအခါ သုံးဖြာ
 လောက ဩစာပြင်ကျယ်၊ ကယ်တင်ဆယ်၍၊ ငါ့နှယ်ထင်ရှား
 ဘုရားဂေါတမ ဗုဒ္ဓတဆူ ဖြစ်တော်မူလတံ့ ယုသင်းကြူရွှေ

နှုတ်မိန့်ခွန်းထုတ်လျက်၊ အနံ့ဗျာဒိတ်တော်မြှောက်
 ဘော်မိန့်ကြားတော်မူသတည်း။ ဤသို့မိန့်ဟာ နိယတ ဗျာဒိတ်
 ပန်းကို ဆင်းမြန်းရရှိတော်မူသည်ကစ၍၊ အနုငါးရာ ငါးဆယ်
 သာလျက် ရင့်မှာတကျိတ်ဟု ဆိုအပ်သော၊ အဖြစ်တော်တို့၌
 တိုင်းကျိုးပြည်ကျိုး၊ အဆွေအမျိုး၊ ဘုရားဖြစ်ကျိုး၊ သည်ပိုး
 ကျင့်ကြံတော်မူခြင်း၊ စရိယသုံးဖြာ၊ ဥစ္စာခန်းနား၊ ပြည်တိုင်း
 ကားနှင့် သားမယားမမက် နားမျက်လုံး အင်္ဂါ၊ အာယုအသက်
 မင်္ဂလာကွက်ဘဲ ရက်ရောစွာစွန့်လှူခြင်း၊ ပဉ္စမဟာပရိဝါဒ အ
 လှူသီတင်း တောထွက်ခြင်းနှင့်၊ ထိုးတွင်းပညာ၊ ဝိရိယာအဓိ
 သည်းခံချီလျက်၊ တိတိဖြောင့်မှန်၊ အဓိဋ္ဌာန်ညီစွာ၊ မေတ္တာ
 လည်းပြု၊ လျစ်လျူမူဟုဆိုအပ်သော၊ မုဒုမဏ္ဍိမ ဥက္ကဋ္ဌအား
 သုံးထွေပြားလျက် ဆယ်ပါးသုံးလီ တက်ပွားညီသော ပါရမီ
 သာမည၊ ဥပပါရမီ ပရမတ္ထပါရမီ ဟူသောပါရမီတော်၊ ဤ
 သို့များစွာ သမ္မာသမ္ဗောဓိ ပရိပါစက သန္တာရတို့ကို ကိုယ်စိတ်
 နှစ်ပါး၊ ယိရှားပင်ပမ်း ကုန်ခန်းစေ့ညှို့၊ ဖြည့်ကျင့်ဆည်းပူး
 တော်မူသဖြင့်၊ ဝေဿန္တရာမင်းအဖြစ်မှ တုသိတာဗေဠ သေ
 တကောတု အလောင်းနတ်သား နှောင်းဖျားပစ္ဆိမ ဘဝအကုန်
 အမု်ချပ်ဆင့်၊ ပွင့်အံ့တျာတျာဆဲဆဲသာကြီး၊ အချိန်နိုးလတ်
 သော်၊ တိုင်းသီးသတ္တု ကပိလဘုန်းဟော၊ သျှင်ရသေ့ နေရာ
 ဖြစ်၍၊ ကပိလဝတ် မှော်ကွန်းမှတ်သည့်၊ မြတ်သောနေပြည်
 တော်၌၊ အသန္တိန္ဒ သာကီယမျိုး၊ မင်းရိုးမင်းစစ် ဖြစ်တော်မူ
 သော ခမည်းတော် သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး မဟ်တော်မာယာဒေဝီ
 တို့၏၊ ရင်သွေးဩရည် သိဒ္ဓတ်မင်းသားဖြစ်၍၊ နတ်တို့ပြုထွေ
 ဒေဝတာမန်၊ လေးတန်သော သူအိုသူနာ၊ သူသေရဟန်းတို့ကို

မြင်တော်မူရကား၊ ဓမ္မသံဝေဂ ရကြီးရလျက်၊ ယသော်ဓရာ ဗိမ္ဗာကြင်သူ ရာဟုလာရင်သွေးမြို့ကျေးခရိုင် နိုင်ငံကျယ်ဝန်း ရွှေနန်းသုံးဆောင်တို့ကို မနှောင်မတွယ် စွန့်ပယ်မကွက်တော ကြီးထွက်တော်မူပြီးမှ ဒုက္ကရစရိယာခဲယဉ်းစွာကို ခြောက် နှစ်ပတ်လုံး ကျင့်တော်မူ၍၊ အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ် သဗ္ဗညုတ ဥာဏ်တော်နှစ်ပါးတို့၏ ကြည်လင်ရာ မဟာဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌ ဒု၊သ၊နိ၊မဂ်၊အနက်မြောက်များ ဆယ်ခြောက်ပါးသော သစ္စာ တို့ကို၊ အာရုံထင်ထင် သိမြင်တော်မူပြီးလျှင်၊ သုံးခွင်သောဘု ဘဝတို့၌၊ အတုလဓိပတိ မုနိပုဂံဝ ဇုတိပုညဘူရိကုဉ္ဇရ သမ္မာ သဗ္ဗဒ္ဓဘုရား ထင်ရှားဖြစ်တော်မူသတည်း။

ဘုရားစင်စစ် ဖြစ်တော်မူပြီးမှ၊ နရမစ္စ။ နတ်လူများစွာ ဗြဟ္မာမြတ်မြင့် လူသုံးဆင့်တို့အား လေးပွင့်သစ္စာမာလာယှိုင် ကြူ ကာဏ္ဍရုဗ္ဗဆန်း၊ နိဗ္ဗာပန်းကို၊ ဦးရနုထိပ်ပြင် ပန်ဆင်ကြ စေခြင်းငှာ ပဉ္စတာလိ ခါမိမ္မေ့လျှော် ဝါတော်လေးဆယ်ငါး ဝါတိုင်တိုင်၊ ဒေသနာ၊ သာသနာ ကထာသုံးပါး နိကာယ်အား ဖြင့်၊ ငါးလိထင်စွာ အင်္ဂါကိုးမည်၊ တရားစည်ကို၊ ရိုက်မည် ဆော်ယွမ်းတော်မူ၍၊ နှစ်ဆယ်လေးသင်္ချေ၊ ကုဋေခြောက် ဆယ် များကြွယ်တွက်ကိန်း၊ ဗိုလ်တံသိန်းတို့ကို၊ ထိန်းသိမ်း သာချမ်း ဘေးဘျမ်းမညှို့ မသန်းမိသော နိဗ္ဗာန်အောင်မြို့သို့ ဆောင်ယူ ကယ်တင်တော်မူခဲ့ပြီးမှ၊ ဗုဒ္ဓဓမ္မတာ၊ မကြွေမျှပျမ်း သက်တန်းရာမှန် တပုံကျန်တွင်၊ နိဗ္ဗာန်ဝင်တော်မူသတည်း။ လေးဆယ်ငါးဖြာ ဝါတော်ရှည်လှ၊ တည်သမျှကာလပတ်လုံး အာကာသဂင်္ဂါ ရေစပြာလျက် ဗျာလဗ္ဗိန္ဒရ တွဲလဲကျသကဲ့ သို့၊ မိန့်ဟဟောရွတ်တော်မူခဲ့ရာ၊ ဒေသနာတော်သုံးဖြာတွင်

အကြောင်းအားလျော်စွာ၊ ဝေါဟာရအများဖြင့်၊ ဟောကြား
 တော်မူအပ်သော၊ သုတ္တံဒေသနာတော်၌၊ တိဋ္ဌန္တနိဗ္ဗာတေ
 စာပိ၊ သမေပိတ္ထေသမံဖလံ၊ စေတောပဏိမိဟေတူဟိ၊
 သတ္တာဂစ္ဆန္တိသုဂ္ဂတိံ၊ ၊ တိဋ္ဌန္တစာပိ၊ သင်္ကတော်ထင်ရှား
 ရှိသော၊ မြတ်စွာဘုရား၌လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာတေစာပိ၊ ပရိ
 နိဗ္ဗာန် စံလွန်တော်မူပြီးသော၊ မြတ်စွာဘုရား၌လည်းကောင်း၊
 စိတ္တေ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်စေတနာသည်၊ သမေ၊ တူမျှသည်ရှိ
 သော်၊ ဖလံ ၊ အကျိုးကျေးဇူးသည်၊ သမံ၊ တူမျှသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏ စေတောပဏိမိဟေတူဟိ စိတ်ကိုဆောက်တည် ကြည်
 ညိုနိုင်ခြင်းသည်လျှင်၊ အကြောင်းရင်းရှိသည်၏၊ အဖြစ်တို့
 ကြောင့်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါသည်၊ သုဂတိံ ကောင်းသောလူနတ်
 ဂတိသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ လားရလေကုန်၏၊ ၊ ဤသို့ဟောကြား၊ တရား
 ဒေသနာတော်နှင့်အညီ အုဋ္ဌိအင်္ဂါတေ ရွှေငွေ ကြေးသံ ရောင်
 လျှံဖြူဝင်းကျောက်သလင်း စသည်တို့ဖြင့်တည်လုပ်ကို၊ ကွယ်
 အပ်သော စေတီဘုရား ရုပ်ပွားဆင်းထုတော်တို့ကို၊ ပူဇော်
 ကိုးကွယ်ခြင်း စိတ်စေတနာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဇီဝထင်
 ရှား ဘုရားမြတ်ကျော် ရုပ်ရှင်ဘော်ကို ပူဇော်ကိုးကွယ်ခြင်း
 စိတ်စေတနာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ညဉ့်ရှိညဉ့်မဲ့ ထူးထွေခဲ
 သော်လည်း၊ ကိုးဘွဲ့ရုဏ်အင်၊ အာရုံထင်မှ နိသင်ပွားဘိုး အ
 ကျိုးများမြတ်သည်ဖြစ်ရကား၊ ကိုးပါးသောရုဏ်ရည်၌၊ ယုံ
 ကြည်နှစ်သက်ခြင်း၊ စိတ်စေတနာ၊ တူမျှပါက ပူဇာကာရ အ
 ကျိုးများလည်း၊ ခြားနားမထင်၊ အထူးပင်၊ အကျိုးခံစားရ
 ကြောင်းနှင့် ဘုန်းခေါင်ရှင်စော ဟောတော်မူသည်ကိုတဖျဉ်း
 လက်သုံးထုတ် ဥပဒေပြု၍ သုံးလူ့ ထွင်ထား ဘုရားသခင် ခေမာ

ခွင်သို့၊ စံဝင်တော်မူသည့်နှစ် သက္ကရာဇ်၊ ခေတ်ဦးပဌမ အစ
 စွာသောကာလ၌ အသျှင်မဟာကဿပ ရဟန္တာမထေရ်မြတ်
 အမှူးရှိသော၊ အဇာတသတ်မင်းကြီးသည်၊ စေတီပဝရမု
 နိန္ဒ၏ သာရိရိကခါတ်တော်တို့ကို စေတီဘုရားတည်ထားကိုး
 ကွယ်တော်မူကြကုန်သည်။ သာသနာတော်သက္ကရာဇ်၊ တရား
 တစ်သို့ရောက်လစ်သောအခါ သီရိခေတ္တရာမည်သောရသေ့
 ပြည်ကြီးတွင် ဘုရင်ဘုန်းခေါင်ဒုတ္တပေါင် မင်းမြတ်လက်ထက်
 များစွာသောပုထိုးစေတီ မွေသရီဘုရားတို့ကို၊ တည်ထားကိုး
 ကွယ်တော်မူကုန်သည်။ ဤကဲ့သို့၊ သာသနာတော်ကို အစဉ်မ
 ပြတ်ဆင်းသက် စောင့်ရှောက်တော်မူကြကုန်သော သာသနာ့
 ဒါယကာ၊ သာသနာတော်ပြု၊ မင်းကောင်းမင်းမြတ်တို့သည်
 မိမိတို့ထီးနန်းဆောက်တိုက်ရာ၊ မြို့ရွာခရိုင်၊ နိုင်ငံတော်အတွင်း
 ၌သာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ကိုယ်ပွား၊ ရှုတနာ၊ သာရိရိကခါတ်
 တော်တို့ကို၊ စေတီဘုရား၊ တည်ထားကိုးကွယ်တော်မူကြ
 ကုန်သည်။ ။

ထိုမင်းတို့ထက်၊ ဆထက်လွန်ကြူး အထူးဝိသေသ တိရေ
 ကထူးခြား ကျေးဇူးများ သော တရားမင်းမြတ်မူကား၊ လူနတ်
 တို့၏ဆရာ စောမြတ်စွာလျှင် မဟာအသင်္ခတ နိဗ္ဗာနနန်း စံမြန်း
 တော်မူသည်မှ၊ သာသနာသက္ကရာဇ်၊ အဋ္ဌိအက်စမ္မ နှစ်ရာတ
 ဆယ်ရှစ်နှစ်သို့ ရောက်လတ်သောအခါ ဇမ္ဗူဒီပါလကျိခကျွန်း
 လုံး တုတ်ခွန်ကျုံးလျက်၊ မင်းဆုံးဇောရာဇ်၊ ဖြစ်တော်မူသော
 သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီးသည်၊ ဇမ္ဗူဒီပေ တွက်ရေအပေါင်း
 ရှစ်သောင်းလေးထောင် မြို့ကုန်အောင်တို့၌ ရောင်ခြည်ခြောက်
 သွယ်၊ တင့်တယ်လျှံပ မွေတော်ခါတ်တို့ကို လူနတ်ဖြီဟွာကိုး

ကွယ်ရာဖြစ်စေသတည်းဟု အနုသယဉ်း ရိပ်သွိုးပယ်ချ တန်
 ခိုးပသော ဣန္ဒဂုဏ္ဏ ရဟန္တာသခင်ကို မှီခိုအားပြုခါ အသပြာ
 ငွေ ကုဋေများမြောက်၊ ကိုးဆယ်ခြောက်မျှ လှူဒါန်းတော်မူ၍
 အဆူဆူရေ၊ စေတီတော်ပေါင်း၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်
 ဆောင်ဆောင်ပိဟာရ ကျောင်းထိုမျှတို့ကို၊ စန်းလဏ္ဍန္တု။ သီတာ
 ဂူကို အသူရိန်နတ်၊ ဘမ်းကြပ်ဆဲအခါ နာရီမနှောင်း၊ မြို့ပေါင်း
 ပြုလျက် နဝင်းချက်ဖြင့် ကနွက်ရိုက်လှစ် မြေမြစ်ပဋ္ဌမ ချစေ
 ပြီးနောက် သုံးနှစ်မြောက်၌၊ ထွန်းတောက်လျှံပတ် လပြသခဲ
 ကို နတ်ရာဟုကြမ်း၊ ဘမ်း၍လွတ်ဆဲအခါ စကြာဝဠာသောင်း
 တိုက်၊ ညောင်းရိုက်ပဲ တင်၊ ထီးယဉ်လျက်၊ အောင်မြင်ပြီးစီး
 စေသတည်း။ ထိုလေထောင်ရှစ်သောင်း၊ စေတီပေါင်းတို့အ
 နက် ဤရွှေကြက်ယက်စေတီတော် အပါအဝင်ဖြစ်သည်မှာ၊
 မြတ်စွာဂေါတမ လောကမှန်ကင်း တရားမှင်းသည်၊ နှုကင်းပါ
 ရမီ မမှီသေးတတ် ကြက်မျိုးဇာတ်၌၊ မြတ်မောင်နှစ်မ ဖြစ်ခဲ့ရ
 သည်အခါ ဇရာဝတီ၊ နဝီနောက်ဘက်၊ ကြက်ထောင့်မည်
 သောအရပ်၌၊ သပ္ပာယ်ဂေါတမ မျှတကျက်စားတော်မူခြင်း ထို
 အရပ်မှပျံ၍ မြစ်ယံကမ်းခြေ ရွှေတောင်ဦးမော်၌၊ ရှုမျှော်ဘေး
 ရန် မြတ်ရွှေဥာဏ်ဖြင့် တဖန်နားနေတော်မူခြင်း ထိုမှတသုံယမ
 သီတာ မြစ်ဇရာကို၊ သက်စွာပျံသန်း တင့်ဆန်းသာယာ၊ လွန်
 စွာနုပျို၊ စိမ်းစိုချမ်း၊ ဘေးသျှမ်းမလာ၊ စိတ်ချရာဖြစ်သော
 နဂါးရစ်မှည့်သော၊ ရွှေကြက်ကျတောင်မင်း၌၊ သက်ဆင်းကျ
 ရောက်တော်မူခြင်း။ ကင်းမြိုလမ်းမြိုညီနောင်ယဉ်လျက် မန္တာ
 ဝီရိမည်သော ရွှေကြက်ယက်ဘောင်ဖျား၌ ကျက်စားရှာဖွေ
 တော်မူခြင်းဖြင့်၊ မှီတင်းစံနေတော်မူရာ ဖြစ်ဘူးလေရကား။

ရွှေကြွက်ယက်ဘုရားသမိုင်း။

တောင်များသနင်း တောင်မင်းတောင်မြတ်ဖြစ်၍ အသစ်ပဋ္ဌမ
 ဤဌာနတွက်၊ သကလဇမ္ဗ။ ခွန်ယူစီးထိ၊ သိရိဓမ္မာသောက
 လောကဘုန်းတောက် စောရွှေမောက်နှင့် မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿ
 ဣန္ဒဂုတ္တရဟန္တာသခင်တို့၊ တိုင်ပင်ညီညွတ်ပြီးလျှင်၊ အထွဋ်
 အမြတ်မွေခါတ်သရီ စေတီဘုရားတည်ထားကိုးကွယ်တော်
 မူကြသတည်း။

သာသနာတော်၊ တထောင်ငါးရာကိုးဆယ်သုံးခုနှစ်၊ သက္က
 ရာဇကောဇာ၊ ၄၁၁ခုနှစ်သို့၊ ရောက်လစ်သောအခါ အရိမဒ္ဒ
 နာပူရမည်သော၊ ပုဂံပြည်ကြီးရှင်၊ ဘုရင်အနော်ရထာစော
 လက်ထက်၊ ဤရွှေကြွက်ယက်စေတီတော်မြတ်ကို ထပ်မံပြုစု
 တော်မူသည်။ နောက်သက္ကရာဇ်၊ ငါးရာသေးဆယ်ခုနှစ်တွင်
 ပုဂံပြည်ကြီး၌၊ နေမီးပဘာဝ ဘုန်းရောင်ပသော၊ နရပတိ
 စည်သူမင်းတရားကြီးသည် ရေမီးယမက ရောင်လျှံထွန်းပြက်
 ခြောက်ရောင်ယှက်သော၊ ရွှေကြွက်ယက်စေတီတော်မြတ်ကို
 ထပ်မံပြုစုထည်ထားတော်မူသည်။ နရပတိစည်သူမင်းကြီး
 သည်၊ အိမ်ရှေ့နန်းလျှာ၊ ဥပရာဇာအဖြစ်နှင့်နေတော်မူစဉ်
 နောင်တော်၊ နရသိင်္ခမင်းမြတ်သည်၊ အိမ်ရှေ့မိဖုရား ငါးပါးပြင်
 လျှာ အင်္ဂါထွမြတ် သံသေတဇာတ် နတ်နယ်နှိုင်းတု ဝေဠု ဝတီ
 မည်သော၊ ခယ်မတော်ကို ရှုမျှော်တိမ်းမတ် ကပ်ငြိသောစိတ်
 တော်ရှိ၍၊ ရာဇပရိယာယ် အကယ်ထင်ယောင် အဟန်ဆောင်
 လျှော် ငါ့ဆောင်းချမ်းစစ်မြေပြင်သို့၊ ထွက်စေတော်မူရာ ပုဂံ
 ရာမနေပြည်တော်သို့၊ အပြန်တွင် ရှင်ပင်ကြွက်ယက်တောင်
 ထက်၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်အား၊ ဖျင်တော်လွှမ်းကပ်တော်မူ
 သောအခါ မိစ္ဆာဘောက်ပြန်၊ နောင်တော်ရန်ကို အမြန်ဆော

လျှင် ရှောင်တခင်ဖြင့် အောင်မြင်ပြီးစီးပါမူ ယခုလှူသောပျင်ဖြူ စင်စွာသက်န်းလျှာကို၊ မြတ်စွာဘုန်းလှူ၊ ခံယူတော်မူစေသ တည်းဟု အဓိဋ္ဌာန်မြတ် စိတ်တော်ညွတ်သော် စောထွဋ်နတ် ရှင် ဘုရားသျှင်က ထင်ထင်ပေါ်ပေါ် အဟော်ဝတ ဝမ်းတော် လျှော် ခံတော်မူသဖြင့် နုရုထိမ် နောင်လှဘုန်းမော် ရွှေနန်းပျော် ကို အလိုတော်ပြည့်ဘူးလေသတည်း။

သာသနာတော် ၁၈၇၀၊ ကောဇာသက္ကရာဇ်၊ ၆၈၈ ခုနှစ်၌ ဇေယျာပူရမည်သော၊ စစ်ကိုင်းပြည်ကြီး၌၊ ရွှေထီးရွှေနန်း သိမ်းမြန်းစိုးစံတော်မူသော၊ တရဖျားမင်းကြီး၏၊ မယ်တော် နောက်သာသနာတော် ၁၉၁၅ခု၊ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၇၃၃ခု နှစ်တွင်၊ ရတနာပူရ အင်းဝပြည်ကြီးကို အစိုးရတော်မူသော မင်းကြီးစွာစော်ကဲ သာသနာ ၂၃၀၇ခု၊ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၁၂၅ ခုနှစ်တွင် ရတနာပူရတတိယမြို့တည် ဆဒ္ဒန်ပြောင်ကျော် ဆင်ဖြူတော်သခင် ဆင်ဖြူရှင်မင်းတရားကြီး၊ နောက်သာသ နာတော် ၂၃၄၅ခု၊ ကောဇာသက္ကရာဇ်၊ ၁၁၇၃ ခုနှစ်တွင် အမရပူရ၊ ပဋ္ဌမမြို့တည်နန်းတည်၊ ဘိုးတော်မင်းတရားကြီး ဘုရားသားတော် မဟာဥပရာဇာ၊ ထပ်မံတည်ထားပြုစုတော် မူသည်၊ နောက်သာသနာတော် ၂၃၆၆ခု၊ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၁၈၄ ခုနှစ်တွင်၊ ရတနာပူရ စတုတ္ထနန်းစံ ဘကြီးတော်မင်း တရားကြီး၊ ထပ်မံတည်ထား ပြုစုတော်မူသည်မှနောက်၊ ဆဲ ခြောက်နှစ်အရတွင်၊ ငလျင်ကြီးစွာ၊ တု'လှုပ်ပျက်ပြား ရှိလတ် ပြန်ရကား၊ သာသနာတော် ၂၃၉၀၊ ကောဇာသက္ကရာဇ်၊ ၁၂၀၈ ခုနှစ်နှိုက် ဘကြီးတော်မင်းတရား၏၊ မယ်တော်ကြီး သည် ထပ်မံတည်ထားပြုစုတော်မူသည်၊ နောက်သာသနာ

တော် ၂၄၄၄ ခု၊ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၆၂ ခုနှစ်တွင် ယခင် ဆိုခဲ့ပြီးသော၊ ရွှေထီးရွှေနန်းသခင် ဘုရင်မင်းမြတ် အဆက် ဆက်တို့နှစ်သက်ကြည်ဖြူ ဆောက်လှူပြုစုတော်မူကြသည် ဘုရားတန်ဆောင်း၊ စောင်းတန်းစသော၊ အဆောက်အဦးတို့ သည် ရှည်လျားသမယ ကာလဖြင့်ညောင်းသဖြင့်၊ နိမ့်စောင်း ဆိုးရွား ပျက်ပြားယွင်းယို၊ လဲပြိုမတတ်၊ ရှိလေလတ်ရကား ဂဏာစရိယဂဏာပါမောက္ခ ရူပနိကာယ်ကြည်ညိုဘွယ်သော ဒဿနိယဂုဏ်နှင့်တကွ ပရိယတ္တိဝိသာရဒ ဝိနယဓရ မဟာ ထေရ သာသနာ့တံခွန်ဖြစ်တော်မူသော၊ ရွှေကြက်ယက် ထယ် ပြင်ဆရာတော်ဘုရားကြီးကို အမှူးအကြီး ဦးစီးနာယကထား ၍ အာဏာရဟ နာယကဂုဏ်ထူး ပွားလှပြည့်စုံသော ရာဇ ဝတ်ဘက်ဋ္ဌာနာအုပ် ပင်စင်အငြိမ်းစား၊ ရွှေကြက်ယက်တိုက် သူကြီးမင်း ဦးအောင်ကြီး နှင့်တကွ ရွှေကြက်ယက်ရွှေကြက် ကျဘုရား ဘဏ္ဍာတော်ထိန်းလှကြီးများ၊ အစိုးရလက်မှတ်ရ ကျောင်းဆရာကြီးများမှစ၍၊ ဂေါစရဂါမ်ရွာ၊ နေ့ ဂုဏ်အသ ရေရှိ သမာဓိလှကြီးလူကောင်းအပေါင်းတို့က အားထက်အင် ကြီး စီးစီးဝါးဝါး ကြေးအားငွေအား ကိုယ်အားမကျန် ဆော် ဘန်တိုက်တွန်းခြင်း၊ သတင်းစာ ကြော်ငြာစာ ရိုက်နှိပ်ကမ်း လှမ်း ကြိုးပမ်းစွာ နှိုးဆော်ကောက်ခံလျက် အောက်ထက်နိုင် င် မြို့ရံကျေးလက်တို့ ထက်သန်သောစေတနာနှင့် လာရောက် လှူဒါန်းကြခြင်း၊ ယင်းသည်အလှူငွေတို့ဖြင့်၊ ဘုံရွှေဆင့်ဆင့် နိမ့်မြင့်တင့်ဆန်း ရှုမခန်းမျှ စောင်းတန်းတန်ဆောင်း၊ ကျောင်း တော် အရပ်ရပ်တို့သည်၊ ပြီးမြောက်အောင်မြင်ခြင်းသို့ရောက် ခဲ့လေသတည်း။

နောက်သာသနာတော် ၂၄၆၁။ ကောဇာသက္ကရာဇ်၊
 ၁၂၇၆ခု၊ ဥတုဝသန္တသီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော်(၈)ရက်
 နေ့တွင် ရပ်ခွင်ရှစ်မျက်နှာ ချိမ့်ချိမ့်ငြာပြီး၊ မဟာမေဃဝန် ဝေ
 သွန်ရိုက်ကျိုးလျက် မိုးကြိုးသည်းထန်စွာရွာသွန်းသဖြင့် မန္တာကီ
 ရိမည်သော ရွှေကြက်ယက်တောင်တော်သည် ထောင့်ယွန်း
 စနေ ရေနတ်နဂါး၏ စောင့်ရှောက်တည်နေရာဖြစ်သော နုရ
 တိအရပ်မှ အလျားအကျယ်ငါးဆယ်တောင်ခေ အနံအကျယ်
 ဆယ်တောင်မျှလောက် အစောက်အမြင့် တောင်သင့်နှစ်ဆယ်
 ရှုမာတွယ်အောင် တိမ်းဘယ်နိမ့်ယွန်း မခံပြုလဲ အက်ကွဲခြေခြ
 ဘိဇ္ဇနမေတ္တာ၊ ဘယ်ခါတဆစ်၊ မဖြစ်စကောင်း၊ ထောင်း
 ထောင်းရဲ့ရဲ့ ယိုင်နွဲ့ပျက်စီးပြန်သတည်း။ ယင်းသို့ကွဲအက်
 ပျက်စီးလဲပြုပြီးနောက် သုံးနှစ်ကျော်လောက် အားယူကြပြီး
 ခါ သာသနာတော် ၂၄၆၅ ခု၊ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၈၃ ခု
 နှစ်သို့ ကျရောက်လျှင် အမေပူရမြို့ကျေးလက် ရွှေကြက်ယက်
 နယ်အတွင်း၊ သီတင်းသုံးနေကြကုန်သော၊ ဂိုဏ်းသံဃာအ
 ပေါင်းတို့နှင့်တကွ ဥပသကာ ဥပါသိကာတို့အား၊ ယထာဓမ္မ
 ဝိနယရှေ့သွား တရားတော်နှင့်အညီ ဆုမွပဲ့ ပြင်တော်မူသဖြင့်
 ရှင်လူတကာတို့၏ ဂဏာစရိယ ဂဏပါမောက် ဂုဏ်ကြီး
 မြောက်သော၊ လန္တီပေသလ သိက္ခာကာမ၊ ခန္တီသောရဇ္ဇ
 အာရဒ္ဓဝိဂိယ၊ စသည်ဂုဏ်ထူး ကျေးဇူးပုံယင်၊ ပြည့်စုံလင်
 သော၊ အသျှင်သောဘိတမည်သော၊ ညောင်စင်ဆရာတော်
 ဘုရားကြီးကို ဦးစီးပခာနုနာယကရှေ့သွား မှီကိုးကားပြီးလျှင်
 ဘိုးဘွားအမိဘို့မှဆင်းသက်၍၊ သူကြီးရိုးရာ ဋ္ဌာနန္တရမပျက်
 ဆက်လက်ကြီးစိုးရသော မတ်ရှစ်သောင်း အဝင်အပါ ပဒေ

သရာဇာ၊ ရိုးရာသူကြီးဖြစ်သည့်၊ ဂုဏ်တိုက်နယ်သားတို့အား
 တရားဥပဒေနှင့်အညီ ဝိယဝါစာ၊ သာယာချေငံသောစကား
 ဖြင့် ပိုက်ဖြားအုပ်ချုပ်နိုင်သော သခိလဂုဏ် မိမိကြီးစိုးအုပ်စု
 ပါရပ်ရွာအတွင်း ရာဇဝတ်ရေး ခိုးသေးမီးပွား နည်းပါးကင်း
 လွတ်သည်သာမက၊ ကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်း၊ အစိုးရမင်းတို့
 စစ်သည်တော်စုဆောင်းခြင်း၌ ယိုင်းပင်းကျညီရသဖြင့် တိဒ္ဓိ
 အင်ခေါ်သူကောင်းဖြစ် ငွေခါးရမင်းဟူသော အမှုထမ်းကောင်း
 တို့ခံယူရရှိသည့် ကြက်သရေဂုဏ်နယ်ရှိတွက်ရေ လှူဗိုလ်ခြေ
 တို့က၊ ။ပဝေဒိုးရှေးရိုး၊ ကြီးစိုးအုပ်ချုပ်ကြကုန်သော၊
 သူကြီးပေါင်းတို့အနက် ဤသူကြီးမင်း လက်ထက်၌သာလျှင်
 ညီညာလုံးစီးစိုးခြင်းနှင့်တကွ၊ ဗုဒ္ဓကိစ္စ၊ လုံးဝလောက်လုံ ဖြည့်
 စုံပြီးစီးခြင်းများပေသည်ဟူ၍၊ လှရှင်ချင်းချင်း ကောင်းတင်း
 ရိုက်ကျေး ဩဘာပေးကြသော၊ ထုတိပသဋ္ဌ၊ ကိတ္တိသဒ္ဓဂုဏ်
 ဤသို့များစွာဂုဏ်ပေါင်းဖြာလျက် ပညာအရွယ် နိကာယ်ဝှဲချီး
 တက်စမီးကဲ့သို့သော တိုက်သူကြီးမင်း-ဦဘာရှမ်း၊ ရွှေကြက်
 ယက်ရွှေကြက်ကျဘုရား။ ဘဏ္ဍာတော် စာရင်းကိုင်လူကြီး
 ဦးအောင်ဘ၊ အမရပူရမြို့၊ ရွှေကြက်ယက်နယ်၊ အစိုးရလက်
 မှတ်ရ၊ ကျောင်းဆရာကြီးများ၏အသင်း၊ ကော်မိတီလူကြီး
 ရွှေကြက်ယက်နယ်၊ ရွာနှစ်ဆယ်ကျော်တို့၏လူကြီး၊ ရွာခေါင်း
 အသီးသီးတို့နှင့် ခုံသမာဓိလူကြီးမင်းတို့မှစ၍၊ ဘုရားဂေါစရ
 ဝါမ်၊ ဝန်းရံမဝေ၊ ကျေးရွာစုစု ဥပါသကာ-ဥပါသိကာမအ
 ပေါင်း၊ လှည်းနေလှေအောင်းမြင်းစောင်းမကျန် ဆော်ဘန်ညီညာ
 စွာ၊ မိမိတို့ရှာဖွေရဆောင်းပြီးသော ကိုယ်ပိုင် ကြေးငွေများကို
 သဒ္ဓါခွန်အားအလျောက်ချီးမြှောက်လှူဒါန်းကြသည်သာမက

လူများအပေါင်း တို့သည်ပင် ညောင်းညာပင်ပင်း နွမ်းနယ်
 ဆင်းရဲခြင်းကို၊ ဂရုမပြုအမှုမထားဘဲ ကိုယ်အားစိုက်ထုတ်
 မဟုတ်ဟာ ကြိုးစားကြလျက် အမရပူရမြို့၊ တောင်ကြီးဈေး
 အနီး၊ ဗုတ်လုပ်ပြီး၊ အုဋ္ဌပေါင်း-ငါးသောင်းကျော်တို့ကို၊ ပျော်
 စဘွယ်ကြီး အံ့ဝဲချီးလောက်အောင်၊ လှည်းစီးရေပေါင်း၊ ခုနှစ်
 ဆယ်ကျော်တို့ဖြင့်၊ သယ်ယူပို့ဆောင်ကြပြီးခါ၊ မန္တာရီဒို
 တောင်ပေါ်အရောက်၊ တယောက်တကင်း၊ တယောက်လှမ်း
 သဖြင့်၊ ထမ်းရွက်ကြဉ်းဆောင်ကြပါကုန်သဖြင့်၊ ထိုကုသိုလ်
 ဒါနကြီးသည်၊ သက္ကရာဇ် ၁၂၀၃ခု၊ ကဆုန်လကစ၍ ဆောင်
 ရွက်ကြရာ ၎င်းနှစ်၊ ဝါဆိုလတွင် အောင်မြင်ပြီးစီးပါသတည်း။

ဤကဲ့သို့၊ အားထုတ်ဆောင်ရွက်ကြရာဝယ် ဥပမာဆိုသော်
 သီဟိုဠ်ကျွန်းကြီးအရှင် ဘုရင်မင်းလှ အဘယဒုဋ္ဌဂါမဏိမင်း
 မြတ်သည်၊ အစောက်သံတောင်၊ နှစ်ရာမြင့်ခေါင်စွာသော၊
 ဟေမမာလာမည်သော မဟာစေတီတော်ကြီးကို တည်တော်
 မူဆဲအတွင်း သူရင်းအငှား၊ လုပ်စားဆောင်သယ်ကြကုန်သော
 အလုပ်သမား ယောက်ျား-မိန်းမ၊ တစ်ခုတို့သည် ကိုယ်မှုကိုယ်
 ရေး အသက်မွေးဝမ်းကြောင်း အမှုဖြင့် ပြုမူဆောင်ရွက်ကြရ
 သည်ဖြစ်ပါဌားလျက်၊ စိတ်ထားစေတနာ၊ ကြည်ညိုစွာနှင့်
 သဒ္ဓါပသန္န ကာမာဝစရ၊ မဟာကုသိုလ်ဇောတက်ပြောင်ဖြူ
 တင်ယူဆောင်ပို့ကြရကား၊ သေကွယ် သမျှသော ကုလီလုပ်
 သား၊ သူရင်းငှားတို့မှာ တာဝတိန်သာနတ်ပြည်၌၊ ချမ်းကြည်
 ပြီးသော ဒေဝသမ္ပတ္တိသုခကို လက်ရခံစားရပေကြောင်း၊ တရံ
 သောအခါ ထွန်းပရောင်ဝါ၊ လှပယဉ်ကျေးစွာသော-နတ်သား
 နတ်သမီး နှစ်ဦးတို့သည်၊ ကျေးဇူးသခင်ဖြစ်တော်မူသော၊ ဟေမမာ

လာ မဟာစေတီတော်ကို ပူဇော်ရှိခိုးအံ့သောငှာ ညည့်အခါ၌
 နောက်ပါအကြွေအရံတို့နှင့် လာကြရာ၊ မဟာသီဝမည်သော
 မထေရ်အရှင်သည်လည်း။ စေတီယက်ကာ၊ နိဗ္ဗန္ဒကိုပြုခြင်းငှာ
 ကြွလာတော်မူကြိုက်အခါ ဒါယိကာမများ၊ ဘုရားရှိခိုးလျက်
 နေသည်ကို မြင်တော်မူ၍၊ ဤသူငယ်မတို့ကား၊ လူသားစင်စစ်
 မယုတ်ရာ၊ နောင်ဝါကလွန်၊ ထူးချွန်လှမြတ်ကြပေသည်ဟု
 အောင်းမေ့တော်မူပြီးမှ မဟာစေတီ၏အနီးစရည်းပင်ရောက်
 ရာဌာနတွင်၊ ခေတ္တဆိုင်းငံ့တော်မူလျက် မှန်ထွက်ဝသို့
 ရောက်ကြသောအခါ၊ ဘယ်ရှာ ဘယ်မြှောက်ပေးနည်းဟု၊ မေး
 တော်မူလျှင်၊ တပည့်တော်မတို့သည် တာပတိံသာနတ်ပြည်
 မှ၊ နတ်သွီးများဖြစ်ကြပါကြောင်း၊ လျှောက်ထားရာ မည်သည့်
 ကောင်းမှုကြောင့်၊ ယခုဤစည်းစိမ်ကိုရကြသနည်းဟုမေးတော်
 မူပြန်လျှင် အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော်မတို့သည်၊ ဤ သီဟိုဠ်
 ကျွန်းကြီးမှာပင်၊ ပြုပြင်ဆင်းရဲမွဲတေပံင်ပန်းလှသေး၊ သူရင်း
 ငှါးမများဖြစ်၍၊ ဤစေတီတော်ကြီး၊ တည်ဆဲအခါ အသပြာ
 လက္ခနှင့် ဣဋ္ဌကဟာရီမည်သော၊ အုဋ္ဌကိုသယ်ယူကောင်ပို
 သူများဖြစ်ပါသည်၊ ထိုသည့်အခါ အသပြာကြေးငှား၊ အခစား
 ပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ နှစ်သက်ကြည်ညိုစွာ၊ စေတနာနှင့်သဒ္ဓါ
 စင်ဖြူ ဆောင်ယူသည်ပိုးခဲဘူးသည့်၊ ကောင်းမှုပုည ပဘာဝ
 ကြောင့်၊ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိကို ရရှိခံစားကြရပါကြောင်းနှင့်၊ ရှိခိုး
 လျှောက်ထားဘူးသော၊ ဝတ္ထုမျက်မြင်၊ စံတင်စရာ ဥာမာကို
 မဟာဝင်ကျမ်းတို့၌၊ ပြလေသည်။ ယခုဤရွှေကြက်ယက်
 တောင်၊ အုဋ္ဌဆောင်လယ်ယူလှူဒါန်းသူတို့မှာ၊ အာဟာရ-ပရိ
 ယေသန ကိစ္စမပါ ဝမ်းစာမဘက် သက်သက်စင်ဖြူ ကိုယ်ထူ

ကိုယ်ထသူပယောဂကင်းစင်သောသင်္ခါရိက သောမနဿဝေ
ဒနာ၊ ပညာအုပ်ချုပ်သည့်၊ ကုသိုလ်ထုတ်ကြီးဖြစ်ရကား။ ထူး
ခြား ကဲလွန်သူထက်ချွန်လျက် - မွန်မြတ်ကြီးကျယ်သော၊
ကောင်းကျိုးချမ်းသာကို ခံစားကြရမည်ကား။ ယုံမှာသံသယ
မရှိရာ။ ၊ ထိုအဘယ ဒုဋ္ဌဂါမဏိမင်းကြီးသည်ပင်။ အဘ^၉
လွန်လစ် ရှေးတဖြစ်က၊ သာမဏောရ ပဗ္ဗဇ္ဇအဖြစ်ဖြင့်၊ ရှင်ချစ်
မြတ်ကျော် စေတီတော်တဆူတွင် စင်ဖြူသောစိတ်စေတနာ
သဒ္ဓါပုဗ္ဗင်္ဂမ၊ ကိုယ်ထကိုယ်ထု၊ ပြုမှုကြိုးပမ်းလျက်၊ စောင်း
တန်းလုပ်ဆောင်ခဲ့ဘူးသောကြောင့်၊ ထူးမြတ်ပြဋ္ဌာန်းသီဟိုဠ်
ကျွန်း၌ ဦးစွန်းဇီပရာဇ်၊ မင်းဖျားဖြစ်၍၊ မွေစစ်ရတနာ ကိမ်း
ဝင်ရာဖြစ်သော၊ ဟောမမာလာ၊ မည်သာခေါ်ဆို သီဟိုဠ်မဟာ
စေတီတော်ကြီးကို တည်တော်မူသောကာလ၊ နတ်အုဋ္ဌညွန့်
မြေ အင်္ဂတေ၊ စသောစေတီတော်၏ကြိယာ၊ အရာရာတို့ကို
သာသကလွယ်ကူ မပူမပင် ပြု ငြင်ကင်းပရဘော်မူလေသဖြင့်
စေတီတော်ကြီး ပြီးစီးအောင်မြင်ခြင်းသို့ ရောက်ရလေသည်
ဟုမဟာဝံသကျမ်းများ၌၊ ရေးသားတော်မူကြသည်။ ၊ ဤယ
ခုတောင်ပြုရာတွင်၊ သမာဝါယမ ဒါနစုံညီ ပါရမီပြည့်ကြကုန်
သော၊ သူတော်ကောင်းတို့မှာလည်း။ အဘယဒုဋ္ဌဂါမဏိ မိပ
တိသနင်း သီဟိုဠ်မင်းကဲ့သို့၊ အခင်းဆိုက လိုလိုသမျှ မှုက်ခွတို့
ကို စိတ်ကကြံရွယ်တိုင်း ပြည့်စုံနိုင်ရာသော၊ အကျိုးရှိသည့်အ
နေကို စေတနာဗလဝ၊ အစလသဒ္ဓါဖြင့်၊ စိတ်မှာထုံတည်၊ ယုံ
ကြည်လေးမြတ်ထိုက်လှပေသည်။ ၊ တကြောင်းလည်း။ ဖျက်
စီးသောအရာကို ပြုပြင်ကြရာ၌၊ သီဟိုဠ်ကျွန်းဝယ်၊ ဝသဘ
မည်သောမင်းကြီးအား၊ အာယုဒါယ ပါဠိကအကျော် ပုဏ္ဏား

တော်တို့က၊ သက်တော်လေးဆယ်မျှသာ၊ နေရအံ့သည်ဟု သက်ကြည့်ဗေဒင် အဟောမြင်သဖြင့်၊ အလွန်လျှင်ပူပင်ခြင်း ရှိ ရကား၊ များစွာသော ရဟန္တာအရှင်တို့အား၊ သက်ပွားရှည် ကြောင်း၊ ကောင်းသောကျင့်ဝတ်တရားတို့ကို လျှောက်ထား တော်မူရာ ပရိသာဝန ဒါနပူသော ဓမ္မစရိုင်း ရေစစ်အလှူ အ ရိပ်အာဝါသ သလာပသော၊ ဇရပ်တန်ဆောင်း၊ ကျောင်းကန် အလှူ သူနာတို့အား၊ သပ္ပာယ်ဆေးဝါးအစားအစာ သင့်လျော် ရာကို လှူဒါန်းခြင်း၊ ဂိလာနဝတ္ထုအလှူ၊ ကျိုးပွင့်ပျက်စီး သော၊ အရာများကို မယွင်းယို နှုတ်ရအတိုင်း ပြိုင်ပြိုင်ခန့်ခန့် တည်တန့်၊ ကောင်းမွန်စွာ ရှိအောင်၊ သစ်လင်း၊ ထပ်မံလျက် ဆောင်ရွက်ပြုပြင်ခြင်း၊ ခဏ္ဍာယုတ္တပရိသင်္ခရဏကုသိုလ်၊ ငါးပါး သောသီလကျင့်ဝတ်ကို မချွတ်စေဘဲ အမြဲဆေးကပ်တည်ခြင်း ဥပုသ်နေ့တို့၌၊ ဥပေါသထ အဋ္ဌင်္ဂဥပုသ်ဖြင့်၊ ကိုယ်နှုတ်ပိတ် များကိုချုပ်တည်းလျက် စောင့်စည်းကျင့်ကြံခြင်း ယင်းသို့ဆို ခဲ့ပြီးစွာ ဒဿာယုက သံဝတ္ထနိက တရားများကို ဟောကြား တော်မူသဖြင့် ဖြည့်ကျင့်ဆည်းပူးတော်မူလတ်ရကား၊ သက် ပွားရှည်ကြာ၊ တရာကျော်တည်၊ သက်တော်ရှည်ဘူးသော တရားကျမ်းဂန် သာသည်နှင့်အညီ၊ ဤယခုပျက်စီးတောင်ပြု လဲကျခြင်းကို သစ်လင်းထပ်မံရခြင်းသည် ခဏ္ဍာယုတ္တပရိသင်္ခ ရဏ ကုသိုလ်ဟု ခေါ်ဆိုထိုက်လေရကား၊ များစွာသောကု သိုလ်ရှင်တို့မှာ အသက်ရှည်စွာ အနာကင်းလျက် ဖြစ်ဆက်ဒု တိယ နောက်ဘဝ၌ကား၊ ကာမသုဂတိ ချမ်းသာကို ကောင်း စွာခံစားရပြီးလျှင် လေးပါးသော ဖိုလ်မဂ်ကို မျက်မှောက်ပြုရ ပေလိမ့်မည်ဟု၊ ယုံကြည်သဒ္ဓါ ဝေတနာထက်သန်ခြင်း ရှိစေ

ရာသတည်း။ ၊ ဤသို့သော၊ ဗုဒ္ဓကိစ္စကြီး၊ ပြီးစီးသည်ဘိုင်
 အောင်၊ လုပ်ဆောင်ကုန်ဝင်ရန် စာရင်းမှာ အရပ်ရပ်ကောက်
 ခံရရှိသော ကျပ်သုံးဒင်္ဂါးပြားရေ ၄၅၀၀၀၊ ငါးထောင်ကို
 မတည်၍ ကျောက်ခွေပေါင်း ၁၅၀၊ စက်အုဋ်ငါးဖို အုဋ်ရေ
 ၅၀၀၀၀၊ ငါးသောင်း၊ ထူးတင်းရေ ၂၀၀၀၊ နှစ်ထောင်၊ သဲ
 တင်းရေ ၁၀၀၀ တထောင်ကုန်ကျသည်ဖြစ်ပါကြောင်း ယင်းအ
 ကြောင်းအရာ အတ္ထုပ္ပတ္တိများကို နောက်သားနောင်လာဘို့
 ကမ္ဘာကုန်ခန်း ဥဒါန်းမကြေ၊ သိမှတ်ကြစေရန် အမေပူရမြို့
 လိပ်မနိုင်ရွာ၊ ကျောင်းတကာ - ဦးထွန်းက၊ ၄၄၀ နန်းအသွင်
 ဖြူစင်သန့်ရှင်းသော၊ ကျောက်သလင်းအပြင်တွင် ထားတင်
 ရေးကွက် ကျောက်ထက္ခရာ တင်ထားရန် ၄၄၀ သား တရာလှူ
 ဒါန်းသဖြင့်၊ မန္တလေးမြို့ မြန်မာပညာရှိမင်း - ဦးသန့်စင်က
 ညောင်စင်ဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့်၊ သူကြီးမင်း - ဦးဘကျင်း
 တို့က တောင်းပန်တိုက်တွန်းချက်အတိုင်း၊ သံပိုင်းကျောက်
 စာစီကုံးရေးသားလေသတည်း။ ဘတ်ရှုကြည်ညိုကြပါကုန်။

★ ပညာအလင်းပြုမှုပိုင်စာအုပ်များ ★

ဗုဒ္ဓဘာသာလက်စွဲ ဘုရားရှိခိုးဆုတောင်းအမျိုးမျိုး (၁) ၊ ရှင်သီလိထေ
 ရုပ္ပတ္တိ [၁၀] ဂါထာပါဠိအနက် အမွန်းပရိတ်စီရင်နည်း [၅၀] ပြား မြန်မာ
 စာနိဒါန်း အတ္ထုပ္ပတ္တိ သမိုင်း (၃) ၊ စိတ်ညှို့ အိပ်မွေ့ချကျမ်း (၃) ၊ မြန်မာ
 သတ်ပုံ အဘိဓာန်မိတ်လင်စု ကျမ်းကြီး [၂၅] ၊ ဣတ္ထိယသျှိ ပညာ [၅] ၊ ရုပ်ပိုင်း
 ကာမသျှတ္တရ (၁၀) ၊ ဗေဒင်ဟောပုံနည်းမျိုးစုံ (၅) ၊ စီးပွားရေးလုပ်နည်း
 [၁၅၀] ပါသော လောကဓိတ် ပညာညွန့်ပေါင်းကျမ်း [၅] မှစ၍၊ ရန်ကုန်
 မိုလ်ချုပ်လမ်း၊ အမှတ် ၁၃၀ ။ ပညာအလင်းပြု စာအုပ်တိုက်ဆိုင်ကြီးမှ၊
 စာအုပ်များ အောက်ပါကျွန်ုပ်တို့ထံမှာပင်ရင်းဈေးနှုန်းဖြင့်ရနိုင်ပါသည်။
 မမြအင်ဆန်း စာအုပ်တိုက် ဆိုင်ကြီး၊ ၃၃ လမ်း၊ ဘုန်ဘိုင်တန်း၊ မန္တလေး။

ပန်းသေ ပန်းညှိုးတင်ပါး - ရင်သား ထွပပြည့်ဖြိုး။ မျက်စိမှန်၊
အပူအပုပ်စင်ကျန်းမာလူဝရန်။

ရသာယာန-အနှိပ်လွတ်-သက်စောင့်

အားတိုးဆေးကြီး (၅) တဒါဇင်ယူ (၆၈) နှင့် ၁၄ ပုလင်းရ၏။
ကျန်းမာလူဝ ရင်သား တင်ပါး ထွပပြည့်ဖြိုး ပန်းသေ ပန်းညှိုး။
ထုန်ကျင်-ဆီးလေ-ဝမ်းမှန်ရန်

နေပင်လယ်-အနှိပ်လွတ်-သက်စောင့်

အားတိုးဆေးကြီး(၅)။ တဒါဇင်ယူ(၆၈)နှင့် ၁၄ ပုလင်းရ၏။
ဣတ္ထိပုရိသ - နေ့ချင်းအစွမ်းပြ-ဝယ်မှုပြန်
ပန်းသေပန်းညှိုး-ဒိဋ္ဌသုခအထူး-အားတိုးဆေးကြီး (၇)

ဤ အား ဆေး ၃=မျိုးကိုစွဲ၍
စားသော ဦးမောင်မောင်သာထွန်း
နှင့် ဇနီး ဒေါ်မြမြအေး တို့သည်။
တနေ့တခြား စားဝင် အိပ်
ပျော်သန်မပါဖြိုးအားအင်တိုး
လျက်အညောင်းထိုင်လုပ်ကိုင်

နိုင်၍ တပုလင်းစီကုန်လျှင် နှလုံးတုန် အမူးအမောနောက်ကြော
တက် အနှိပ်အနင်း လွတ်ကင်းကြောင်း ထောက်ခံပါသည်။
သည်းခြေအားပေးသွေးအားတိုးရန်လစဉ်ဓမ္မတာမှန် ခုလမ်း
ယပ် သွေးဆုံးမကိုင် ပန်းသေ ပန်းညှိုး ကင်းရန်

မြရတနာ-မီးယပ်မှန်သွေးပေါ်-ဒိဋ္ဌသုခ

အားတိုးဆေးကြီး (၅)။ တဒါဇင်ဝေနှင့် ၁၄ ပုလင်းရ၏။
နေပင်လယ်အကြည်တော်ဆေးတိုက်၊ ၃၃-လမ်း၊ မန္တလေးမြို့။

★ သံဝေဂရှုဘူယံသမထဝိပဿနာ ★

ဘာဝနာ ကမ္မဋ္ဌာန်းသံပေါက် ဂါထာစုံ မေတ္တာပို့ ဆုတောင်း
ဘုရားရှိခိုးစာအုပ်ထူး စာမျက်နှာ ၄၄၊ မာတိကာ ၅၄ရှိ တအုပ်
ပြား ၅၀၊ ဓမ္မဒါနပြုနိုင်ရန် ဆယ်အုပ်(၃၅-၄၀)၊ အုပ်တရာ ၂၀၊
ကောင်းမှုရှင်အမည်ထည့်လျှင် ၂၅၊

မင်းတိုင်ပင်အမတ်ကြီးဦးဘေ K.S.M., A.T.M.

ရေးသောနိဗ္ဗာန်သမ်းပြု ဗုဒ္ဓဘာသာသင်္ခေါပကျမ်း၊ နော်မံသင်
အစိုးရ ဆရာဖြစ် လက်မှတ်ရ - ကျောင်းအုပ် ဆရာကြီး၊
ဦးမောင်မောင်သာတွန်း B.Sc. ရေးသော - ယောဂီအခြေခံ
အဖြေမှန် ဝိပဿနာ မှတ်ကျောက် ရှင်းတမ်းကျမ်းနှင့် နိဗ္ဗာန်
ရောက်လမ်းကိုယ်တွေ့သမထဝိပဿနာဘာဝနာသုံးကျမ်းတွဲ
နံပါတ် ၃၂၀ ကျော်ရှိ တအုပ်မှ ၃ကျပ်၊

★ ရှေးဦးသင်-အင်္ဂလိပ်ဖြန့်မာ သင်ပုံကြီး၊ ၃-ပြား ၅၀၊ ★

★ ခေတ်မှီအင်္ဂလိပ်စာရေးစာဘတ် ★

စကားပြောနှင့်အမျိုးခွဲပြီးအဘိဓာန်ပတွဲ(၅)၊ ဒုတွဲ(၃)
ဤပတွဲနှင့်ဒုတွဲ၌ ဗျည်းသရအသံထွက် အဟုတ်အမှန်တတ်ရန် သဒ္ဓါနည်းအ
မျိုးခွဲပြီး အဘိဓာန်၄၇မျိုး၊ စကားပြော၄၇မျိုး၊ ကြေးနန်းစာရေးပြီး ၇၉မျိုး။
သဒ္ဓါအခေါ် ၂၀၀ကျော်၊ ပါဠိအင်္ဂလိပ်လိုရေးနည်းအစုံ။ ဝေဒနာဘယဆေး
အိမ်သုံးဆေး ၃၅၆မှစ၍။ ကိုယ်ခန္ဓာ အစိတ်အပိုင်း ၂၄၄မျိုးလည်းပါရှိ၏။

ခေတ်မှီအင်္ဂလိပ်စာပေးစာယူနိုသျည်း

အကျဉ်းချုပ် စာအုပ်ထူးနို့၊ စာ၏အစနှင့်အဆုံးရေးပြီး ၄၁၁။ အတိုကောက်
အက္ခရာအဓိပ္ပာယ်ရေးပြီး ၃၄၅ မှစ၍အစအလယ်အဆုံးရေးပြီး (၄၆)။

★ သစ်ပျဉ်သစ်လုံးတန်ဘွက်ငွေသင့် ★

ကိန်းသေ(၇)၊ သစ်ချက်သွား-သစ်လုံးတန်ဘွက်ကိန်းသေ(၃)

မန္တလေး။ မပြုအင်ဆန်း စာအုပ်များ။

နိဗ္ဗာန်နန်းစင် ဝတ်ရွတ်စဉ်နှင့် လောက ဟိတဝေဒနာကျမ်း- ၅၊ သု
 တသန္တိစယကျမ်း- ၅၊ အိမ်တွင်းသက်မှုပညာ စီးပွားဖြစ်လုပ်
 နည်းပေါင်း၊ မှတ်သားလုပ်ကိုင်စရာများစွာပါသော၊ လောက
 ဝါတ်ပညာစွယ်စုံကျမ်း(အင်္ဂလိပ်လို)ဝဂ္ဂ၊ စက်မှုလက်မှုပညာ
 နှင့် ပတ်သက်သော ဝါတ်သတ္တု ဆေးမှစ၍၊ စီးပွားရေးသုတ်
 နည်းပေါင်းမျိုးစုံတို့၏ ဘယ်အမျိုး ဘယ်နေရာမှာရနိုင်သည်
 ကို အတိအကျ၊ လိပ်စာနေရပ်များနှင့်တကွ၊ ဘော်ပြရာ၊ ဘော်
 ပြုကြောင်းဖြစ်သော ဣန္ဒြိယနိုင်ငံလင်းညွှန်စာအုပ်ကြီး- ၁၅၊
 ယောကျာ်း-မိန်းမ-အင်္ဂါဇာတ်နှင့် ကာမသံဝါသဆိုင်ရာ(ဆတ္တ
 ဆိုလောကျိုး)နည်းပေးလမ်းပြစာအုပ်(အင်္ဂလိပ်လို)၅၊ ကာမ
 သံဝါသဆိုင်ရာအားနည်းခြင်း-ဆန္ဒမရှိခြင်း၊ သုက်လွတ်ခြင်း၊
 ပန်းသေပန်းညှိုးခြင်း၊ အင်္ဂါဇာတ်သေးခြင်းများ၊ ဖျောက်ကင်း
 စေနိုင်သော လက်တွေ့ (အံ့ပြုရိုခိဆိယဲ(ကံ)-ရဲမဲဒီး(စ) စား
 ဆေး - လိမ်းဆေး နည်းပေါင် စုံစာအုပ် (အင်္ဂလိပ်လို)- ၈၊
 ကာယသံသဂ္ဂနှင့်၊ ပဋိသန္ဓေအကြောင်း၊ ဆေးနည်းပေါင်းများ
 စွာမာတိ ကာ ၂၀၀ နီးပါးရှိသော၊ မီးယပ်နာ၊ လက်တွေ့ကျ
 ထုံးဆေးကျမ်းကြီး- ၁၅၊ မွေးဖွားသူ အင်္ဂါဇာတ်နှင့် ခလေး
 စောင့်ရှောက်ရေးအတတ်ပါသော၊ လက်သယ်ဝမ်းဆွဲမီးဖွား
 နည်း (မစ်ဒိုက် ဗြိရိုး) လမ်းညွှန် သင်ခန်းစာ အုပ် (အင်္ဂလိပ်
 လို)၅၊ ခြေလက်ကိုယ်အင်္ဂါထူးဖြတ်ခွဲစိတ်ခြင်း(ဆေးဆွေခါး)
 အတတ်ပညာနှင့် သက်ရှိသတ္တဝါများ ပြုပြင်ခြင်း(ဖြစ်စီးယော
 လော(ရိုး)အတတ်ပညာ ၂အုပ်တွဲ (အင်္ဂလိပ်လို) ၅၊ နေ့ရှိသမျှ
 အသုံးများသော ပြိန္ဓောဆေးအမျိုးမျိုး ပြိန္ဓောဘယဆေးအမျိုး
 မျိုးပေါ်စပ်နည်းနှင့်တကွဆေးပေါ်စပ်သူကွန်ပါင်းဒါး၏လက်စွဲ

(ဒစ်စ်ပင်းသားစ်-ဟင်းဒ်ဘွတ်(က်)လက်စွဲစာအုပ်-၁၅၊ အိမ်
သု အိမ်သား လက်သုံးသမားတော် နည်းလမ်းညွှန် ဗြမစ်လီး-
ဗြစ်ဒစ်ရှင်းဆေးကျမ်း-၆၊ အင်္ဂါဇာတ်ချွတ်ယွင်းနာပျောက်ရန်
သာဘာဝဓမ္မကုသုံးနည်း (နေးချားကူးဂါး-အောဗြ်-ဆက္ကစ်-ဒစ်
(စ်)အောဒါး(စ်)-၆၊ ဆေးသည်းအစာ-အစာလည်း ဆေးဖြစ်
သော သစ်သီးဝားနည်း(ဗြ)ရ(တ်)-ဆဲ (စ်)-ဗျု ဒ်-အင်ဒ်-မဲ ဒစ်
စင်း-၆၊ လူကြီးတို့ ကာမစည်းစိမ်လမ်းပြ သဘာဝဓမ္မလက်
တွေ့ကုနည်း (အင်္ဂလိပ်လို)-၁၅၊ ဗြိတိရှ - ပါမေကိုးပီးယား
အင်္ဂလိပ်ပြဋ္ဌာဆေးအမျိုးမျိုး၊ ပေါ်စပ်နည်း၊ ဆေးကျမ်းကြီး
- ၂၀၊ စာမျက်နှာပေါင်း ၁၀၅၄ ရှိသော အင်္ဂလိပ်လို ဗဟုသုတ
စွယ်စုံကျမ်းကြီး၊ စာအုပ်ထည်းနှင့် အင်္ဂလိပ်အဘိဓာန်-စကား
လုံးပေါင်း ၂၀၀၀၀-နှစ်သောင်းကျော် အဓိပ္ပာယ် အသံတွတ်
နှင့်တာကွ၊ မှတ်တမ်းပေါင်း ၁၀၂ ဖြင့်မှတ်သားဘွယ်ရာ များစွာ
ပါသဖြင့် တန်ဖိုးများစွာထိုက်သော စာအုပ်ကြီး-၁၀၊ ရုပ်စုံ
ပေါင်း ၆၂၇ ပါသော လူ၏ခြေလက်ကိုယ်အင်္ဂါ-လှိုင်းဖြတ်ခွဲ
မိတ်ခြင်းတာတ်ခြောက်သူတို့၏လက်စွဲစာအုပ်ကြီး-၁၅၊ ဒေဝီ
မြို့တော်လမ်းနှင့်ရုပ်စုံ များလိပ်စာများဖြင့်၊ ဘော်ပြထားသော
ရောင်းဝယ်လုပ်ကိုင်ရေး လမ်းညွှန် (အင်္ဂလိပ်လို) စာအုပ်-၅၊
ရန်ဘုန်မြို့တော်လမ်းညွှန် အရေးကြီးသောဋ္ဌာနမျိုးစုံကို လိပ်
စာများဖြင့် (အင်္ဂလိပ်ဖြန်စာ ၂ မျိုး ဘော်ပြထားသည်-၅၊ အိမ်
ထောင်ရှင်တို့ အမြဲလက်ကိုင်ထားအပ်သော အိမ်ထောင်ဦးရှေ့
ဘွယ်ကာမဗျူဟာကျမ်း-၅၊ သစ္စာဂုဗါးကို ဝိယာဝနာနည်း
များဖြင့် ပြမြဲကြီးသိရှိကြရန် ရေးထားသော စာသစ္စာဒဋ္ဌိ ကမ္မ
ကလာ-၅၊ ပါဠိစာရေး စာဘာတ် စကားပြောနည်း အခတ်
ပေါင်း များစွာပြထားသည်-၅၊ အဘိဓမ္မတ္ထ သရုပ်ကျမ်း-၅၊
ရဟန်းခံသို့သုဝဗ္ဗဇီ တာဒုတ္တဘာအရာကျင့်သိက္ခာကို လွယ်ကူ

စွာသိစေရန်သာရသုဒ္ဓိ ကျမ်းနှင့်ပဉ္စသတ္တပတ္ထနာပ၊ ဣဒံသယ
 - ၅။ သမဝါယမ ရောင်းဝယ်ရေး စာရင်းကိုင်ပညာနိသျည်း
 လက်တွေ့သင်တန်းစာအုပ်ကြီး တစ်အုပ်နှင့်အပြီး- ၇။ ဗုဒ္ဓမြတ်
 စွာဘုရားဋ္ဌာနမဏ္ဍိမဒေသခရီးစဉ်မှတ်တမ်းစာအုပ်ကြီး ကြွ
 ရောင်စက္ကူအကောင်းစားနှင့် ဘုရားဋ္ဌာန ရုပ်ပုံပေါင်းများစွာ
 ပြင်၊ ဘုရား ဗူးသွားလိုသူမသွားနိုင်သူများ လက်ကိုင်ထားရန်
 ကျမ်းကြီး - ၁၅။ သမားတော်၏လက်စွဲ- ၆။ မြန်မာသက္ကရာဇ်
 ၁၂၇၅၊ အင်္ဂလိပ်သက္ကရာဇ် ၁၉၀၃ခု၊ လွန်ခဲ့သော ၆၆နှစ်က
 စ၍ အင်္ဂလိပ်ပညာချုပ် အလွတ်သင်ခဏ်း စာအုပ်ကြီးနှင့် အ
 မျိုးအစား ၄၇ မျိုးခွဲပြီးအဘိဓါန်ဒီရိုင်းဆိုက်နံပါတ် ၇၀ ကျော်
 စာအုပ်ကြီး ထုတ်ဝေပြီးနောက် အဘိဓါန်ချုပ်ကြီးကို စီစဉ်
 ရေးသားသူ = ဒေါက်တာ ဦးမောင်မောင်သာ ထွန်းသည်။
 ဤစာအုပ်၏ကျောဘက်မျက်နှာဖုံးတွင်
 ဘော်ပြု ထားသည်အတိုင်း စက်တင်ပုံ
 နှိပ်နေပြီဖြစ်ပါ၍ ပြီးလျှင် ၂၀၀၈ - နှစ်နှစ်ဖြင့်
 မန္တလေးမြို့၊ ၃၃ - လမ်း၊ ဘုန်းတိုင်တန်း။
 မပြုအင်ဆန်း-စာပုံနှိပ်တိုက်နှင့်
 ရန်ကုန်မြို့၊ ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းလမ်း။ အမှတ် ၁၃၀။
 ပညာအလင်းပြု စာပုံနှိပ်တိုက်မှာ ရနိုင်ပါသည်။

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၉၁-ခု၊ အင်္ဂလိပ် ၁၉၂၂-ခုနှစ်ကစ၍၊ မြေအင်
မူပိုင်ပြုလုပ်၊ ဒီဇိုင်းနှစ်ချိုးဆိုက်၊ နံပါတ် ၁၃၀၀ ကျော်ရှိ အဘိဓာန် ၉
ကြီးကို မြန်မာပြည်တွင်-မြန်မာ ၁၂၉၇-ခု၊ အင်္ဂလိပ် ၁၉၁၅-ခုနှစ်က
အလွတ်ပညာကိုယ်တိုင်သင်ကျမ်းများပြုစုသူ၊ အစိုးရဆရာဖြစ်နှင့်
စာပေကျမ်းဂန်အဘတ်အထက်တန်းလက်မှတ်ရ၊ နော်မံသင်ငြိုး ကေ
အုပ်ဆရာကြီး၊ သေးကုဆရာ ဝန် ဒေါက်တာဦးမောင်မောင်သာယာ
ရှေးဦးပဋ္ဌရုံးစည်းပြုပြင်စီစဉ်ရေးသားအပ်သော

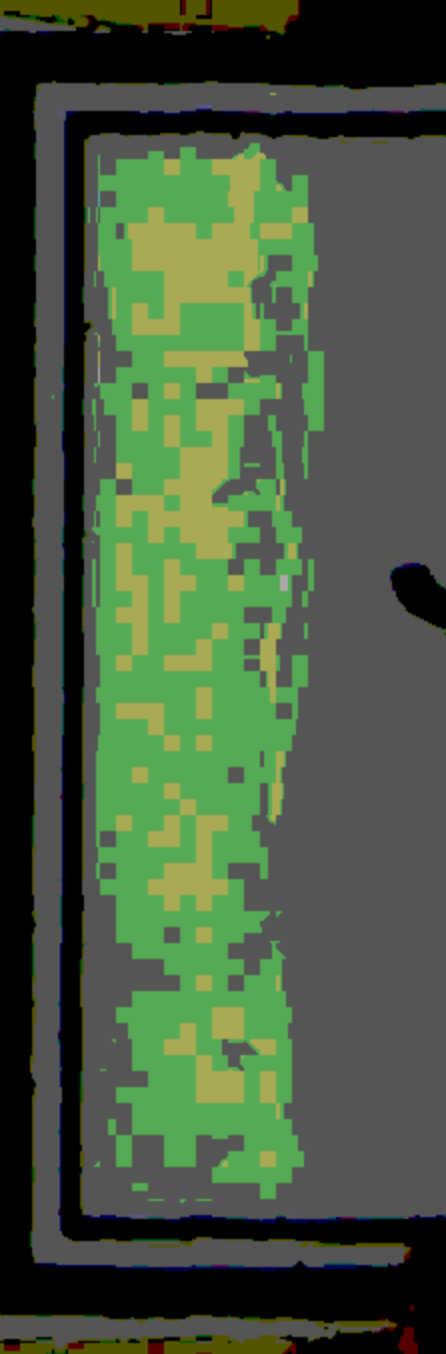
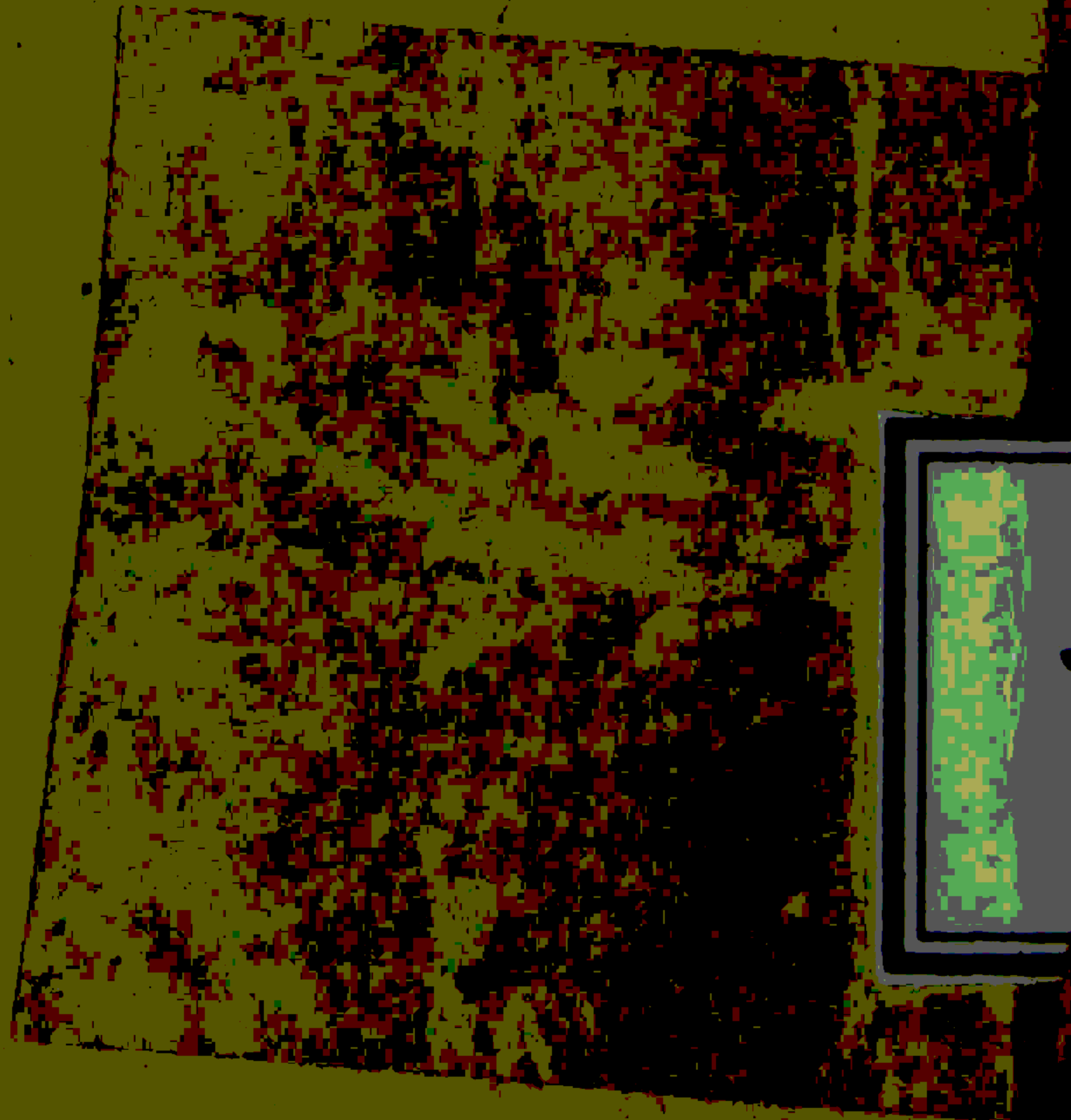

၁၉၅၉ခုနှစ်ထိ၊ ဤစာအုပ်ကြီးချိုးမထွက်ပေါ်ဘူးသေးကြောင်းသတိပြုပါ

THE FIRST & THE FOREMOST
ENGLISH-BURMESE & ENGLISH-ENGLISH
PHONETIC PRONOUNCING DICTIONARY
TWO IN ONE BIG VOLUME
BY
THE PRIVATE MEDICAL PRACTITIONER
DR. U MG MG THA HTUN. B. Sc., M. B., LOPT., F.H.C.A.,
TRAINED-TEACHER & CERTIFICATED ACCOUNTANT
AUTHOR OF SELF-TAUGHT SERIES

မြေအင်ဆန်းစာအုပ်တိုက်ဆိုင်ကြီး၊ ၃၃လမ်း၊ ဘုန်းတိုင်တန်း၊ မန္တလေးမြို့။

၁၀၀

၁၀၀